

ДНІ МИСТЕЦТВА ПЕРФОМАНС У ЛЬВОВІ
2008-2014

ТАЛЬ АЛЬПЕРШТАЙН TAL ALPERSTEIN / АНІСА АШКАР ANISA ASHKAR / ВАСИЛЬ БАЖАЙ VASYL BAZHAJ / МІХАЛ БАЛДИґА
 MICHAL BALDYGA / ЯНУШ БАЛДИґА JANUSZ BAŁDYGA / МИХАЙЛО БАРАБАШ МΥKHAILO BARABASH / ЮРІЙ БІЛЕЙ
 YURIY BILEY / МАРТА БОСОВСЬКА MARTA BOSOWSKA / ЗБІґНЕВ ВАРПЕХОВСКИ ZBIGNIEW WARPECHOWSKI /
 МИРОСЛАВ ВАЙДА MYROSLAV VAYDA / ГУБЕРТ ВІНЧИК HUBERT WIŃCZYK / НАТАЛІЯ ВІШНЕВСЬКА NATALIA WIŚNIEWSKA /
 РОДДІ ГАНТЕР RODDY HUNTER / ҐАЙ ҐУТМАН GUY GUTMAN / ОЛЕСЬ ДЗИНДРА OLES DZYNDRA / ОЛЬґА ДЗЮБАК
 OLGA DZIUBAK / РЕДАС ДІРЖИС REDAS DIRŽYS / МІХАЛ ДЯКОВСКИ MICHAŁ DYAKOWSKI / ЕВА ЗАЖИЦКА EWA ZARZYCKA /
 ГАМЛЕТ ЗІНЬКОВСЬКИЙ HAMLET ZINKOVSKYI / АННА КАЛЬВАЙТИС ANNA KALWAJTYS / ТАРАС КАМЮ КАМЕННОЙ
 TARAS KAMENNOY / АЛЕВТИНА КАХІДЗЕ ALEVTINA KAKHIDZE / ВЛОДКО КАУФМАН VLODKO KAUFMAN /
 ПШЕМИСЛАВ КВЕК PRZEMYSŁAW KWIEK / ПАВЛО КОВАЧ JUNIOR PAVLO KOVACH JUNIOR / БЕНІ КОРИ BENI KORI /
 МАРТА КОТВИЦА MARTA KOTWICA / РОСТИСЛАВ КОТЕРЛІН ROSTYSLAV KOTERLIN / КАРОЛІНА КУБІК KAROLINA KUBIK /
 ДМІТРІЙ МАЙБОРОДА DMITRIJ MAJBORODA / КІНЕРЕТ МАКС KINERET MAX / ЙОАННА ОҐРОДНІК JOANNA OGRODNIK
 / ВАСИЛЬ ОДРЕХІВСЬКИЙ VASYL ODREKHIVSKYY / ЄЖИ ОНУХ JERZY ONUCH / АНАТ ПІК ANAT PICK / АННА ПЛОТНІЦКА
 ANNA PLOTNICKA / СИЛЬВЕСТР П'ЯСЕЦЬКИ SYLWESTER PIASECKI / ТАМАР РАБАН TAMAR RABAN / НАЙДЖЕЛ РАЛФ JARAS
 RAMŪNAS / ЯРАС РАМУНАС NIGEL ROLFE / ДЕНИС РОМАНОВСЬКИЙ DENIS ROMANOVSKI / АНТОН САЄНКО ANTON SAIENKO /
 АЛЕКСАНДР САРНА ALEKSANDER SARNA / ЯН СВІДЖІНСКИ JAN ŚWIDZIŃSKI / СІНІЄ НОСИ SINIJE NOSY [BLUE NOSES] /
 ЮРІЙ СОКОЛОВ YURI SOKOLOV / АНАТОЛЬ СТЕПАНЕНКО ANATOL' STEPANENKO / ІЗА ТАРАСЕВИЧ IZA TARASEWICZ /
 ВАЛЬДЕМАР ТАТАРЧУК WALDEMAR TATARCZUK / ВОЛОДИМИР ТОПІЙ VOLODYMYR TORIY / ЛУКАШ ТРУСЕВИЧ
 ŁUKASZ TRUSEWICZ / ЯРОСЛАВ ФУТИМСЬКИЙ YAROSLAV FUTYMSKYI / ЯКІВ ХЕЙФЕЦ YAACOV CHEFETZ /
 БЕНАС ШАРКА BENAS ŠARKA / АНАТ ШЕН ANAT SCHEN / МОНІКА ШИДЛОВСКА MONIKA SZYDŁOWSKA / МІХАЙЛЬ ШРАЙБЕР
 MICHAL SCHREIBER / БАРБАРА ШТУРМ BARBARA STURM / ЯРИНА ШУМСЬКА YARYNA SHUMSKA / ДОМІНІК ЯЛОВІНСЬКИ
 DOMINIK JALOWINSKI / ЯРОСЛАВ ЯНОВСЬКИЙ YAROSLAV YANOVSKY / ЮРІЙ ЯРЕМЧУК YURIY YAREMCHUK /
 АКАДЕМІЯ РУХУ THE ACADEMY OF MOVEMENT / THE BEAUTIFUL FORMULA COLLECTIVE THE BEAUTIFUL FORMULA
 COLLECTIVE / ВІДКРИТА ГРУПА OPEN GROUP / TANZLABORATORIUM / ГРУПА СУЧАСНОГО ТАНЦЮ CONTEMPORARY
 DANCE GROUP / ЛЮБЛІНСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ OF LUBLIN POLYTECHNIC INSTITUTE / ЛЮБЛІНСЬКИЙ
 ТЕАТР ТАНЦЮ LUBLIN DANCE THEATRE / ТЕАТР ТАНЦЮ ZAWIROWANIA ZAWIROWANIA DANCE THEATRE / КОНТАКТНА
 ІМПРОВІЗАЦІЯ CONTACT IMPROVIZATION / МАЙСТЕР КЛАС WORKSHOP / DANCE PLATFORM / HAKAKIRI FARMERS

В сучасному мистецтві перформанс займає особливе місце. Сама ідеологія перформансу передбачає виконання твору – ТУТ І ТЕПЕР.

Технологічний діапазон втілення ідеї перформансу є безмежним. І кожна наступна спроба реалізувати ідею суттєво відрізняється від попередньої. На це впливає багато обставин – стан автора, ситуація простору, відчуття часу, готовність глядача тощо.

Якщо все це врахувати, можна зрозуміти наскільки складним є процес фіксації перформансу, а ФІКСАЦІЯ є важливим базисом для трансляції, дослідження, аналізу та розвитку перформансу і вона потребує спеціальної підготовки, розуміння, обізнаності документаліста. Очевидно, цей процес повинен розвиватись та удосконалюватись і найперше – БУТИ РЕГУЛЯРНИМ.

ВІН ПОВИНЕН БУТИ ЗАВЖДИ.

Саме тому для нас важливо щороку по закінченні чергового фестивалю випускати візуальні матеріали: відео, буклет, альманах, каталог.

Ми пропонуємо II ретроспективний каталог «Дні мистецтва перформанс у Львові» за період 2008 – 2014 роки (перший був виданий 2011 року). Цей каталог містить поважну фотофіксацію перформанс-процесу та цікаві тексти, які знайомлять з розвитком нашого фестивалю.

Performance occupies a special place in contemporary art.

The very ideology of performance involves performing HERE AND NOW.

Performance works with unlimited range of implementation techniques, and each new attempt to implement an idea significantly differs from the previous one. Many circumstances affect this: the author's inner state, sense of space, sense of time, the viewer's receptivity, etc.

Taking all these into account, we understand how complicated it is to capture the process of performance; RECORDING it is an important undertaking that allows translation, study, analysis and development of the art of performance and requires a documentalist with a specific background, understanding and awareness. Obviously, this process should be developed and improved and, last but not least, it has

TO BE REGULAR.

IT MUST BE ONGOING.

It is therefore important for us to present visual materials at the end of the festival: video, booklet, almanac and prospectus.

We offer the second retrospective catalog "Days of Performance Art in Lviv" for the period of 2008-2014 (the first was published in 2011). This catalog contains an impressive photo record of the performance process and interesting commentary that tracks the growth of our festival.

У ПОШУКАХ МЕТАФІЗИКИ ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ

Ця історія розпочинається пізно влітку 1991 року. У Львові відбувається I Бієнале сучасного українського мистецтва. Під час конференції, що супроводжувала відкриття бієнале, я презентую нетипову лекцію, у якій чергуються репліки щодо мистецтва перформанс, уривки тексту з мого перформансу «Поїдач зупи», а також вибрані фрагменти аналізу цього перформансу, який виконали американські студенти. Я читаю текст довільно, змішуючи його складові, повторюючи деякі фрагменти кілька разів. Мої рефлексії на тему мистецтва перформанс я починаю так: «Непевність терміну «перформанс» виникає внаслідок відсутності будь-якої програми чи маніфесту, які б визначали: чим є і чим повинен бути «перформанс». Цей термін спонтанно поширився у мистецькому середовищі як позначення конкретних презентацій живого мистецтва, і тому визначався на підставі конкретних авторських творів. Мистецтво перформанс – це медіа, яке переходить кордони між дисциплінами, статтями, між приватним і публічним, між щоденним життям і мистецтвом, перформанс не ставить принципів, яких належало б дотримуватись».

Я завершую свою лекцію цитатою видатного польського перфомера Збігнева Вапреховського: «Вхожу, і тієї ж миті я – вільний, ВІЛЬНИЙ, відчуття найсправжнішої свободи, до якої можна доторкнутись. Я знаю, що можу зробити все, що завгодно. Мені нічого не болять, я нічого не чую, я – САМ. Це не транс. Щось веде мене, стримує, нашіптує, радить, але це ЩОСЬ: ВОНО, ВІН, ВОНА, – наказує мені робити те, чого я насправді хочу. А тих, хто на мене дивиться, навіть якщо дивляться байдуже та іронічно, – я ПРАВДИВО ЛЮБЛЮ». Обидві ці цитати, хоч минуло чверть століття, залишаються для мене й надалі живими та актуальними. Ця моя лекція/дія мала завдання завести слухачів у світ, що був місцем мого власного досвіду; на територію мистецтва перформанс. Наступного дня у театрі імені Марії Заньковецької глядачі могли стати свідками події, про яку київський критик Сидор-Гібелінда писав як про перший в Україні перформанс, що був виконаний саме як перформанс.

Я показав там мій «ритуальний» перформанс «Чорне джерело – золотий камінь», який раніше показував у Торонто, Кембриджі та Варшаві, а кілька днів згодом також і у Києві.

Отже, мистецтво перформанс завітало до Львова у вересні 1991 року, і, як бачимо, не лише залишилось у Львові, а й впродовж кількох років чудово там розвивається. Таким був початок; далі були спроби вписування перформансу як важливого мистецького медіа у діяльність Центру Сучасного Мистецтва у Києві, який я очолював з осені 1997 року на посаді директора. У червні 1999 року у ЦСМ відбулися перші майстерні мистецтва перформанс, які підготувала Людмила Моцюк, а провадили Януш Балдиґа та Олег Кулік. Навесні 2000 року вперше у Києві свої дії у міському просторі втілила варшавська «Академія Руху». Восени того ж року, дорогою з мінського фестивалю мистецтва перформанс «Navinki», Київ відвідав Річард Мартель – один з найважливіших промоутерів перформансу у Канаді.

IN SEARCH OF THE METAPHYSICS OF DAILY LIFE

This story begins in late summer 1991. The First Biennial of Contemporary Ukrainian Art is taking place in Lviv. During the conference, which accompanied the biennial, I presented an unusual lesson, in which my thoughts on performance art, excerpts from my performance «Eater of Soup», as well as selected fragments from an analysis of this performance done by American students were included. I read the text freely, mixing up its main points, repeating some fragments several times. I begin my reflections on the topic of performance as follows: «The ambiguity of the term ‘performance’ appears because of the absence of any program or manifesto, which would have provided what is and what should be «performance». This term spread spontaneously in the art world as a designation of specific presentations of live art, and therefore assigned on the basis of an actual author’s creations. The art of performance – is a medium which crosses over boundaries, disciplines and genders, between private and public, between daily life and art. Performance art does not pose principles which need to be followed.

I conclude my talk with a quote from the famous Polish performance artist Zbigniew Warpechowski: «I enter and in that moment I am – free, FREE, real freedom which can be touched. I know that I can do whatever I want. Nothing hurts, I do not hear anything, I am – ALONE. This is not a trance. Something is leading me, directing me, whispering, making me happy, but it is SOMETHING: HE, SHE, IT – orders me to do what I really want. But those who are looking at me, even if they are looking indifferently and ironically – I TRULY LOVE». Both these quotes although a quarter of a century has passed, have stayed with me, alive and real. The aim of this lesson/act was to carry my listeners into a world, the place of my own experience, into the territory of the art of performance. The following day in the Mariya Zankovetska theatre, the audience had the chance to become witnesses to what the Kyiv critic Sydor-Gibelynda wrote was the first performance in Ukraine done specifically as a performance art.

There I showed my «ritual» performance «The black spring – a golden stone», which I had previously shown in Toronto, Cambridge and Warsaw, and a few days later, in Kyiv.

Therefore, performance art was welcomed in Lviv in September 1991 and, as we see, it not only stayed in Lviv, but during the last few years, has been flourishing there. Such was the beginning. Then there were attempts to include performance as an important art medium into the activities of the Centre for Contemporary Art (CCA) in Kyiv, where I became the director in the fall of 1997. In June 1999 the first workshops in performance art were held, prepared by Lyudmila Motsiuk, and led by Janusz Baldyga and Oleg Kulik. In spring 2000, for the first time in Kyiv performances in public spaces were presented by the Warsaw «Akademia Ruchu». In the fall of that year, on the way from the Minsk festival of performance art «Navinki», Richard Martell one of the best known promoters of performance art in Canada, visited Kyiv.

Його перформанс з провокативною назвою «Кошмар Малевича» побачили у Театрі на Подолі понад 300 осіб. Можна сміливо визнати, що на зламі тисячоліть мистецтво перформанс обжилося в Україні остаточно, хоча й надалі лишається маргінальним явищем. Не сформувалася група митців, які займалися би переважно перформансами, не було також серйознішої ініціативи, яка спробувала би надати цьому явищу організаційні рамки.

Відколи я став директором Польського Інституту у Києві (осінь 2005 р.), одним з пріоритетів прийнятої програми було, власне, створення таких умов, у яких мистецтво перформанс могло би розвинути ширше. Вже восени 2006 року ми організували в Києві у співпраці з Центром Леся Курбаса «І Дні мистецтва перформанс». Куратором «Днів» я запросив Вальдемара Татарчука – перформера та організатора Європейського фестивалю мистецтва перформанс (з 2004 у Любліні, а з 2006 – у Центрі Сучасного Мистецтва «Замок Уяздовський» у Варшаві). Спершу я розглядав «Дні» як побудову осі між фестивалями ЕРАФ у Варшаві та NAVINKI у Мінську. Ми хотіли долучити Київ на мапу східноєвропейських фестивалів, присвячених мистецтву дії.

До участі у «І Днях перформанс» ми запросили митців з Білорусі (Юрас Барисевіч, Віктор Петров), Польщі (Януш Балдиґа, Зигмунт Піотровскі, Юзеф Робаковскі, Вальдемар Татарчук) і України (група R.E.P., Влодко Кауфман). Перші «Дні мистецтва перформанс» показали нам, що є цікава ніша для освоєння, що є адресати, відкриті до нового досвіду. Наступні «Дні перформанс» відбулись восени 2007 року у гігантському просторі Мистецького Арсеналу у Києві. Цього разу українську екіпу складали митці зі Львова – Влодко Кауфман і Андрій Сагайдаковський, з Польщі приїхали Ева Жажицка, Ева Свіджинська, Лешек Кнафлевскі, Вальдемар Татарчук (заміняв Збігнєва Варпеховскі) та Александр Зайцев з Білорусі. «ІІ Дні», що відбувалися у величезному просторі Арсеналу, засвідчили, що перформанс не тільки залишається нішевим у фізичному масштабі, але також має труднощі з укоріненням у Києві – місті, що звикло до показових, «гламурних» речей – а ми не могли цього забезпечити, та і не прагнули.

Я почав тоді перемовини з Влодком Кауфманом і Маркіаном Івашишиним з «Дзиги» про можливість перенесення «Днів Перформанс» до Львова. 2007 рік і «ІІІ Дні» – це початок нової епохи у розвитку перформансу в Україні. Львів зі своїм камерним масштабом і компактним мистецьким середовищем виявився ідеальним місцем для розвитку народженої у 2006 році ініціативи. Польський Інститут залишився ключовим партнером усіх наступних «Днів», але центр ваги повільно пересувався у напрямку місцевих сил, а головню – Влодка Кауфмана.

Відтепер «Дні мистецтва перформанс» стали важливою, хоч і автономною, складовою фестивалю «Тижня Актуального Мистецтва». До трійки Білорусь (Дмитрій Майборода, Александр Сарна) - Польща (піонер цього мистецького напрямку Збігнєв Варпеховскі та ідеолог контекстуального мистецтва Ян

His performance of the provocatively titled «Malevich's Nightmare» was seen by more than 300 people in the Theatre on Podil. One can boldly state that at the outset of the new millenium, performance art had finally established itself in Ukraine, although it has remained a marginal phenomenon. There is no group of artists who engage primarily with performance art, nor has there been any serious initiative to give performance art an organizational framework.

When I became the director of the Polish Institute in Kyiv (fall 2005) one of the priorities of the program adopted was the creation of conditions in which performance art could develop. Already in the fall of 2006, we organized, in Kyiv, together with the Les Kurbas Centre «The First Days of Performance Art». As curator of «Days», I invited Waldemar Tatarczuk – performance artist and organizer of the European Festival of Performance Art (from 2004 in Lublin and from 2006 in the Centre of Contemporary Art «Ujazdowski Castle» in Warsaw). At first, I considered «Days» as an attempt to create network between the festivals EPAF in Warsaw and NAVIKI in Minsk. We wanted to include Kyiv on the map of Eastern European festivals of performance art.

To take part in «Days of Performance Art I» we invited artists from Belarus (Yuras Barysevich, Victor Petrov), Poland (Janusz Baldyga, Zygmunt Piotrowski, Jozef Robakowski, Waldemar Tatarczuk) and Ukraine (R.E.P. group, Vlodko Kaufman). The initial «Days of Performance Art» showed us that there was a interesting niche to capture, that there was an audience open to new experience. The next «Days of Performance Art» took place in fall 2007 in the gigantic space of the Mystetsky Arsenal in Kyiv. This time the Ukrainian team was made up of artists from Lviv – Vlodko Kaufman and Andriy Sahaidakovskyi; from Poland: Ewa Zarzycka, Ewa Swidzinska, Leszek Knaflewski, Waldemar Tatarczuk (who took the place of Zbigniew Warpechowski) and Alexander Zaytsev from Belarus. «The Days II» which took place in the huge premises of the Arsenal, proved that not only had performance art remained a niche physically but also had difficulties in taking root in Kyiv, a city which was used to ostentatious and glamorous events, which we could not guarantee nor did we want.

I began discussions with Vlodko Kaufman and Markian Ivashchysyn of «Dzyga» about the possibility of moving the «Days of Performance Art» to Lviv. The year was 2007 and «Days III» became the start of a new epoch in the development of performance art in Ukraine. Lviv, with its limited scope and compact artistic scene turned out to be the ideal place for the development of the initiative born in 2006. The Polish Institute remained the key partner of all the subsequent «Days» but the centre of importance was slowly moving in the direction of local principals, mainly to Vlodko Kaufman.

Since then, «Days of Performance Art» have become an important, although autonomous, part of the festival «Week of Contemporary Art». To the trio Belarus (Dmitri Mayboroda, Aleksandr Sarna) – Poland (a pioneer of this art movement Zbigniew Warpechowski and the ideologist of contextual art

Свіджінські) - Україна (Влодко Кауфман, Василь Бажай та Юрій Соколов) приєдналась Литва (Редас Діржис та молодий перформер Валдас Маномайтіс). Куратором залишився Вальдемар Татарчук.

Вже перші «Дні» у Львові показали, що Львів – це чудове місце і місцеві організатори віддані новій ініціативі. 2009 рік приніс чергові розширення формату: цього разу додалась «Школа перформансу». Вести лекції я запросив Януша Балдиґу – відомого перформера і члена «Академії Руху», а також викладача майстерні перформанс при Академії мистецтв у Познані; він, своєю чергою, запросив як першу співведучу професорку мистецтва та кураторку зі Швейцарії Сибіл Омлін. Ідея організації «Школи» нуртувала у моїй голові від перших «Днів перформансу» у 2006 році, і після кількох фестивалів та моїх довгих розмов з Янушем Балдиґою, в координації з куратором «Днів» Татарчуком, а також організаторами «Днів» у Львові – Кауфманом та Іващишиним – вдалося цю ідею втілити у життя. То був важливий крок, результатом якого стало стрімке зростання зацікавленості мистецтвом перформанс наймолодшого покоління українських митців.

Кожного наступного року кількість охочих до участі у «Школі» зростала, а Януш Балдиґа з щораз більшим ентузіазмом заглиблювався у роботу «Школи». Ба більше, він став ментором для молодих українських митців чи то у рамках програми «Gaude Polonia» (програма піврічної резиденції Міністерства Культури і Національної Спадщини Польщі для митців з країн Східного Партнерства, головно з України), чи запрошуючи їх до Академії мистецтв у Познані, де є професором.

На відміну від «III Днів мистецтва перформанс», що презентували класиків перформансу, «IV Дні» стали презентацією наймолодшого покоління перформерів, серед яких, зокрема, пригадую Володимира Топія, Мирослава Вайду та Ярослава Яновського з України, Міхала Балдиґу, Марту Босовську та Домініка Яловінського з Польщі.

2010 рік – це «V Дні мистецтва перформанс у Львові», і водночас закінчення моєї місії директора Польського Інституту у Києві, а також (після 13 років роботи) прощання з Україною. Процес, започаткований кілька років тому, набрав таких обертів, що без цього важко собі уявити злам серпня і вересня у Львові. До «Школи перформансу» зголосилось понад 30 учасників зі Львова, Ужгорода, Одеси, Харкова та Києва. До групи викладачів приєдналась відома перформерка і дослідниця сучасного мистецтва зі Швейцарії Барбара Штурм та кураторка й мисткиня з Ізраїлю Тамар Рабан.

На десерт «V Днів мистецтва перформанс» львів'яни отримали серію перформансів легендарної групи «Академія Руху» з Варшави, яка показала культовий перформанс «Китайська лекція» і на завершення «Днів» – доволі символічну акцію за участі кількох десятків осіб. Вишикувані рядами по четверо, з великими мітлами у руках, у ритм з музикою і у світлі автомобільних рефлекторів, вони, рухаючись крок в крок, під-

Jan Swidzynski) – Ukraine (Vlodko Kaufman, Vasyl Bazhaj, Yuriy Sokolov) . Lithuania joined (Redas Dirzys and the young performance artist Valdas Manomaitis). Waldemar Tatarczuk remained the curator.

The very first days in Lviv showed that Lviv was a superb location and the local organizers were dedicated to the new initiative. The year 2009 brought a successive expansion of the format: this time a «School of Performance Art» was added. To be responsible for teaching, I asked Janusz Baldyga – a well-known performance artist and member of the «Akademia Ruchu» as well as a lecturer of the performance art at the «Academy of Fine Art» in Poznan. He, in turn, invited as the first co-lecturer, Sybille Omlin, professor of art and curator from Switzerland. The idea of a «school» had been spinning in my head from the beginning of «Days of Performance Art» in 2006. After several festivals and long discussions with Janusz Baldyga and coordination work with the curator of «Days» Tatarczuk as well as with the organizers of «Days» in Lviv – Kaufman and Ivashchyshyn – I was able to realize this idea. It was an important step, whose result was a sharp increase of interest in performance art by the youngest generation of Ukrainian artists.

Every subsequent year, more persons wanted to take part in the «school» while Janusz Baldyga submerged himself in the work of the «school» with growing enthusiasm. Even more, he became a mentor to the young Ukrainian artists – both in the program «Gaude Polonia» (which provided a six month residency by the Ministry of Culture and National Heritage of Poland for artists from countries of the Eastern Partnership, mainly Ukraine) or inviting them to the Academy of Fine Art in Poznan, where he is a professor.

Unlike the «Days of Performance Art III», which were presented by classic performance artists, «Days IV» became a presentation of the youngest generation of performance artists, among whom I particularly remember Volodymyr Topiy, Myroslav Vayda, Yaroslav Yanovsky from Ukraine; Michal Baldyga, Marta Bosowska and Dominik Jalowski from Poland.

The year 2010 was the year of «Days of performance art in Lviv V» and, at the same time the end of my mission as director of the Polish Institute in Kyiv and (after 13 years of work) my farewell to Ukraine. The process, begun a few years ago, went through such revolutions that without them it is difficult to imagine the change of August to September in Lviv. Over 30 candidates turned up to the «school» from Lviv, Uzhhorod, Odesa, Kharkiv and Kyiv. Barbara Sturm, the well known performance artist and contemporary art researcher from Switzerland, as well as curator and artist from Israel Tamar Raban joined as lecturers.

For dessert at «Days of Performance Art V» the Lviv audience was presented with a series of performances by the legendary «Akademia Ruchu» from Warsaw, which, as a finale, offered a cult performance «Chinese Lesson» – a performance full of symbolism with the participation of dozens of performers. Arranged in rows of four, with big brooms in their hands, in synch with music, in

мітали міський тротуар... Участь у події, створеній координаторами, розміреними і плавними діями великої групи людей, викликала відчуття спільноти, і навіть специфічного трансу. Як прокоментував цю акцію засновник і директор «Академії Руху» Войцех Круковскі: «Така дія (Діалог/Підпис) має зазвичай значення символічного «закриття», відмежування певного стану, по якому залишається до роботи тільки це – підмітання, очищення, вигасання світла».

Однак, перш ніж згасло світло «V Днів мистецтва перформансу», і минуло майже 20 років після мого першого перформансу, у Львові я запропонував одну мінімалістичну дію. Я запросив учасників і глядачів «Днів перформансу» до «Кінопалацу» на вул. Коперника, де відбувся спеціальний показ фільму Анджея Малешки «Чарівне Дерево». Сюжет фільму можна коротко описати так: буревій повалив велетенський, старий дуб. Це було Чарівне Дерево. Люди не знали про його силу, і зробили з дерева сотні предметів. У кожному ховалась частинка магічної сили. Предмети потрапили до крамниць, і відтоді у всьому світі почали коїтися незвичайні речі. Діти, які були адресатами цього фільму, легко прикладали до себе історію «Чарівного Дерева», бо вона поєднує в собі пригоду і велику магію, а водночас розповідає про їх справжнє життя. Нам не треба переступати високий бар'єр, аби потрапити у нереальний світ і зустріти щось незвичайне; тут все навпаки – дивовижні ситуації самі приходять до нас. Історії «Чарівного Дерева» наділені сильною і доброю енергією, бо саме така сильна і добра енергія ховається у кожній дитині, дозволяючи їй бачити світ у винятково світлий спосіб. Цим фільмом я хотів підкреслити мою віру у перформанс як магічну дію, що трансформує нас і реальність довкола нас, звертає нашу увагу на метафізичний вимір щоденного життя. Це було моє прощання з «Днями мистецтва перформансу у Львові» і прощання з Україною.

Кілька днів тому я знайшов у фейсбуку визначення нової естетичної категорії FINE ART PERFORMANCE – «означає творчу дію, у якій виконавець експонує обраний простір першого плану, дискретно залишаючись на другому плані». Автор цього прекрасного і дуже близького мені визначення Зигмунт Піотровський є одним з класиків мистецтва перформансу і автором багатьох оригінальних мистецьких ідей. Перформанс, однак, ніколи не є теорією, навіть найбільш проникливою і прекрасною, а лише – живою дією. ПЕРФОМАНС може бути магічний, ангажувачий, тривожний і заворожуючий, може бути проникливий, зворушливий, простий, тілесний, прекрасний і відштовхувачий. ПЕРФОМАНС – це приватні ритуали і публічна активність, катарсис і конфронтація.

Дія перфомера є лише початком діалогу. Ми усі є перформерами, навіть якщо лише граємо роль глядача.

Єжи ОНУХ
Торонто
червень 2015

the beams of automobile headlights, they, move step-by-step, sweeping the city street. Taking part in the event – arranged in a coordinated, measured and flowing action of a large group of people – produced a feeling of belonging to a social group, even a specific trance. As commented by Wojciech Krukowski founder and director of the «Akademia Ruchu»: «Such a performance (Dialogue/Signature) has the meaning of a symbolic «closing», the separation from a particular state, so that all that remains to do is – sweep up, clean up and put out the lights».

But, before the lights went out on «Days of Performance Art V» and almost 20 years have passed since my first performance in Lviv, I proposed a simple event. I invited the performers and audience of «Days of Performance» to the «Kinopalats» on vul. Kopernika to a special showing of the film by Andrzej Maleszka – «Magical Tree». The plot of the film can be described briefly: a storm has felled an ancient oak tree. It was a magical tree. People did not know of its powers and made hundreds of objects out of the tree. In each object, there was a small piece of its magical power. The objects found their way into stores and from that time, very unusual things began to happen. Children, for whom this film was made, easily accepted the story of the «Magical Tree», because it combines adventure and magic, and at the same time tells the story of their lives. We do not need to step over a high barrier to get to an unreal world and meet something unusual. Here, everything is in reverse, unusual situations come to us by themselves. The tales of the «Magical Tree» are full of power and good energy, because such powerful and good energy is hidden in every child, lets the child see the world in a particularly bright way. With this film I wanted to emphasize my belief in performance as a magical event, which transforms us and the reality around us, turns our attention to the metaphysical aspect of our daily life. Such was my farewell to «Days of Performance Art in Lviv» and my farewell to Ukraine.

A few days ago, I found, on Facebook, the definition of a new aesthetic category: FINE ART PERFORMANCE – «means a creative act, in which the performer displays a chosen area of the foreground and discreetly stays in the background. The author of this beautiful and close to my heart definition Zygmunt Piotrowski is one of the classicists of performance art and the author of many original artistic ideas. However, performance art is never a theory, even a penetrating and beautiful one, but a real act. PERFORMANCE can be magical, inclusive, tragic and bewitching; it can be penetrating, plain, sensual, beautiful and one which thrusts you aside. PERFORMANCE – is private rituals and public action, catharsis and confrontation.

The act of the performer is only the beginning of a dialogue. We are all performers, even if only playing the role of an audience.

Jerzy ONUCH
Toronto
June 2015

ШКОЛА ПЕРФОМАНСУ: ТРЕБА РОБИТИ, РОБИТИ, РОБИТИ, РОБИТИ...

Щоб оцінити, наскільки важливе місце зайняла в сучасному українському мистецтві Школа перформансу (ідея сформувалась в рамках фестивалю Дні мистецтва перформанс та Тижня Актуального Мистецтва, а в 2009-му виділилася в самостійний проект), достатньо набрати в Google ключові слова, власне: «перформанс в сучасному українському мистецтві». Більшість посилань – на Школу. Отже, при практично повній відсутності теоретичної рефлексії щодо історії, теорії та практики перформансу в українському науковому і педагогічному арт-процесі Школа впевнено зайняла нішу інформаційного, навчального та презентаційного майданчика мистецтва перформанс.

Найбільший плюс Школи перформансу – це системний підхід і систематичність. Впродовж роботи Школи її учасники мали унікальну можливість познайомитись в концентровано-му вигляді з історією світового мистецтва перформанс не тільки в лекційному форматі, а й через практику (аналіз творчості, презентації та майстер-класи). Тут транслювали свій досвід відомі у світі митці, серед них класики польського мистецтва перформанс Збігнев Варпеховський, Ян Свіджинський, Пшемислав Квек, Януш Балдига, а також Василь Бажай, Анатоль Степаненко та Влодко Кауфман (Україна), Вальдемар Татарчук (Польща), Тамар Рабан, Яків Хейфец, (Ізраїль), Сибіл Омлін, Барбара Штурм (Швейцарія), Редас Діржис і Бенас Шарка (Литва), Родді Гантер (Великобританія), Найджел Ралф (Ірландія) та ін.

Успіх реалізації проекту Школи базується, з одного боку, на багаторічному менеджерському досвіді роботи з contemporary-art-проектами Мистецького Об'єднання «Дзига» та її арт-директора Влодка Кауфмана (одного з українських митців, хто найбільш послідовно працює в жанрі перформансу) – за двадцять років роботи було напрацьовано зацікавлене середовище. З другого боку влучним був вибір куратора Школи – Януша Балдиги, який є не тільки одним з класиків європейського перформансу (учасником відомого польського театру дійства і візуальної розповіді «Академія Руху»), але й Вчителем з великої літери, уважним до індивідуального процесу вироблення нової мистецької мови кожного учня. Власне, Януш Балдига постійно наголошує саме на важливості Школи як освітнього процесу, де «простір між учнем і викладачем – це простір спільного досвіду, спільних зацікавлень і рішень».

Для мистецької молоді, яка шукає мови та засобів виразу поза консервативною пропозицією українських навчальних арт-закладів, Школа – наразі єдина в Україні можливість усвідомити можливості та отримати теоретичну базу і практичні навички в мистецтві перформанс. Тобто, «співпраці» тіла і біографії автора із простором, часом, контекстом, дистанцією, глядацькою рефлексією у форматі «тут і тепер». Окрім навчального процесу, Школа також взяла на себе місію створити активну комунікацію із міжнародним середовищем

SCHOOL OF PERFORMANCE: WE MUST WORK, WORK, WORK AND WORK...

To estimate how important the School of Performance is in contemporary Ukrainian art (the idea was formed during the Days of Performance Art festival and the Week of Contemporary Art, which in 2009 branched off into a separate project), one needs only to google the keywords, that is «performance in Ukrainian contemporary art». Most references that come up are of the School. Thus, in almost complete absence of theoretical reflections on history, theory and practice of Performance in Ukrainian academic and educational art process, the School confidently serves as an informational, educational and presentational platform for the art of performance.

The greatest value of the School of Performance is its systematic approach and systematicity. During the life of the School its participants enjoyed a unique opportunity to have an intensive encounter with the history of the art of performance in the world not only in the lecture course but also through practice (work analyses, presentations and workshops). The School participants shared their experiences with world-renowned artists, among them the classics of Polish performance art Zbigniew Warpechowski, Jan Swidzinski, Przemyslaw Kwiek, Janusz Baldyga, as well as Vasyl Bazhaj, Anatol Stepanenko and Vlodko Kaufman (Ukraine), Waldemar Tatarczuk (Poland), Tamar Raban and Yaacov Hefetz (Israel), Sibylle Omlin and Barbara Sturm (Switzerland), Redas Dirzys and Benas Sarka (Lithuania), Roddy Hunter (UK), Nigel Rolfe (Ireland) and others.

The key to the School's success is based on the extensive experience «Dzyga» Art Association and its art director Vlodko Kaufman (one of the Ukrainian artists who most consistently works in the genre of performance) in managing contemporary art projects and, during the last twenty years, creating an engaged artistic environment. Additional success factor is the apt choice of the art curator for the School in the person of Janusz Baldyga. He is not only one of the classics of European Performance (a member of the famous Polish theater of performances and visual narrative «Academy of Movement»), but also a Teacher with the capital «T» attentive to each student's individual process of creating their new artistic language. In fact, Janusz Baldyga constantly emphasizes the importance of the School as an educational process where «the space between the student and the instructor is the space of common experiences, common interests and solutions.»

For creative youths who seek the language and means of expression beyond the conservative offering of Ukrainian art-educational institutions, the School is currently the only opportunity available in Ukraine to explore and acquire theoretical basis and practical skills in the art of performance. This entails a «cooperation» of the artist's body and story with space, time, context, distance, the reflexivity of the audience configured «here and now». For educational purposes, the School has also undertaken a mission to foster communication with the international circle of performers, primarily with the

перфомерів, в першу чергу фестивальним. Відповідно, вже за ці кілька років роботи Школи можемо говорити про появу в українському мистецтві кола авторів: Юрія Білея, Павла Ковача (джуніора), Мирослава Вайди, Володимира Топія, Ярини Шумської, Василя Одрехівського, Ярослава Футимського, Антона Саєнка, які не тільки активно практикують перфоманс, але й представляють його в міжнародних проектах. Не менш важливим є також процес активного залучення аудиторії з-поміж мистецького середовища, відкритої до активного діалогу з мистецьким експериментом.

Орієнтована на внутрішній розвиток, практика перфомансу необхідна молодим митцям, перш за все, як «перфоманс для себе». Тобто, як певний ритуал ініціації, арт-терапевтична стадія самовизначення, пошук власної ідентичності, теми, пріоритетів, підсумовування певного етапу, надання нового сенсу попередньому досвіду за допомогою нових ракурсів, засобів, технологій, духовних практик... По-друге, вона допомагає їм випрацювати «іншу оптику сприйняття реальності», інші можливості комунікації з глядачем, інший формат усвідомлення сучасного мистецтва не тільки як інтелектуальної сфери, але й як потенційного інноваційного процесу. Адже перфоманс на початку XXI століття – це не стільки пошук нової форми, скільки один з найбільш динамічних форматів сучасного мистецтва у постановці нових питань і пошуку механізмів відповідей через роботу з формою та її інтерпретацію. З цією метою Школа перфомансу щоразу розширює свої рамки, презентуючи пластичні перфоманси за участі перфоманс групи TanzLaboratorium (Україна), Люблінського театру танцю, арт-ініціативи Harakiri Farmers, The Dance Theatre Zawirowania та Dance Platform. В рамках Школи також вперше в Україні відбулася Школа контактної імпровізації.

Коментар арт-директора Мистецького Об'єднання «Дзига» Влодка Кауфмана:

«До фестивалю «Дні мистецтва перфоманс у Львові» і Школи перфомансу в Україні можна було буквально по пальцях порахувати художників, які принаймні уявляли, що таке перфоманс. Це були самотники, які пробували щось робити, орієнтуючись на отриману фрагментарну інформацію та власну інтуїцію. Але перфоманс для них був другорядним засобом, який радше використовувався як форма презентації якогось проекту. На самодостатність він не претендував. Зрештою, я теж не займаюсь виключно перфомансом, хоча перфомативність – дуже важлива складова усього, що я роблю. Тому Школа була потрібна. Але її результат ми побачили щойно на четвертий рік, 2011-го, коли з'явилося 5-6 цікавих місцевих перформерів з наймолодшої генерації. Тут, безумовно, треба ще додати вплив стипендіальної програми Gaude Polonia, коли її учасники мали можливість потрапити на судії до Януша Балдиги, який викладає перфоманс в Мистецькому університеті в Познані. Сьогодні у нас вже, принаймні, немає проблем, кого відправити на міжнародний фестиваль, у нас вже є вибір. Але я ще ні про кого не можу сказати як про самодостатнього перфомера. Це наразі все ще «стадія бродіння». Тому ми щороку намагаємось привезти якусь

network of festivals. Accordingly, in these few years the School can attest to the emergence of a circle of Ukrainian artists – Yuriy Biley, Pavlo Kovach (junior), Myroslav Vayda, Volodymyr Topiy, Yaryna Shumska, Vasyl Odrekhyivskyy, Yaroslav Futymyskyi, Anton Sayenko – who not only actively practice performance, but also present their projects internationally. Equally important is the engagement of audiences from outside of the art community, which are open to active dialogue with the artistic experimentation.

Focused on inner development, the practice of performance is necessary for young artists, first and foremost as «performance for themselves». That is, as an initiation ritual, an art-therapeutic stage of self-determination, search for the one's own identity, theme, priorities, a conclusion of a certain stage, an attribution of a new meaning to previous experience by means of new perspectives, tools, technologies, and spiritual practices... Secondly, it helps them develop «different optics of the perception of reality,» other possibilities of communication with the audience, a different form of awareness of contemporary art not only as an intellectual sphere, but also as a potential process of innovation. Indeed, at the beginning of the XXI century, the art of performance is not only the search for new forms, but also one of the most dynamic contemporary artistic formats in formulating new questions and searching for ways to answer them through engagement with the form and its interpretation. To this end, the School of Performance is constantly expanding its scope, presenting plasticity performances including such performance groups as TanzLaboratorium (Ukraine), Lublin Dance Theatre, art initiative Harakiri Farmers, The Dance Theatre Zawirowania and Dance Platform. Thus, the School of Performance now offers as part of its program the School of Contact Improvisation which is the first of its kind in Ukraine.

Remarks by Vlodko Kaufman, art-director of «Dzyga» Art Association:

«Before we launched the festival «The Days of the Art of Performance in Lviv» and the School of Performance in Ukraine, there was only a handful of artists who as much as knew what performance was. They were self-taught people who tried to do something, based only on the fragmented information they managed to obtain and following their own intuition. But performance for them was rather a secondary technique, which was used mostly as a means of presenting their projects. It was not considered for its own sake. In fact, I do not do exclusively performances myself, but performativity is a very important part of everything I do. For this reason, there was a great need to establish the School. The results, however, came only in year four in 2011, when there emerged 5-6 interesting performers from the youngest generation. It is in order, of course, to acknowledge the impact of the «Gaude Polonia» scholarship program, which gave its participants the opportunity to study under Janusz Baldyga, who teaches performance at the Poznan Art University. Today, the problems of who to send to an international festival has disappeared: we have a choice. Still, it is premature to consider any of these young artists as self-sufficient performers yet. We are

серйозну європейську «зірку», здатну вплинути на формування молоді, бо інакше Школа не матиме розвитку. Кожного разу треба «вливати свіжу кров», щоби це розвивало мислення, і, може, нарешті сформується коло самодостатніх перформерів. Ми йдемо в цьому напрямку самостійно, бо поки у нас не зміниться система мистецької освіти, оці законсервовані конструкції мистецького виховання, на офіційному рівні нічого не зсунеться. Якщо це все реформувати, тоді можна сподіватись на якийсь серйозний діалог. А зараз у нас контакту немає і не буде. Тому треба робити, робити, робити, робити.... Чим довше Школа перформансу і Тиждень актуального мистецтва будуть існувати, тим більше будуть впливати на ситуацію, вкорінюватись в свідомості художника і глядача. Кожен рік серед молоді, яка приходить в Школу, з'являється хтось новий цікавий. Український перформанс помітили, почали запрошувати на міжнародні фестивалі. І організатори вже рахуються з тим, що у нас з'являється своя структура, що український перформанс виокремлюється в якусь самотність».

Підсумовуючи: Школа продовжує знайомити своїх учасників і глядачів зі світовими можливостями і практиками перформансу. Перформативний інструментарій формулювання ідей і емоцій на рівні індивідуальних авторських міфологій теж поступово напрацьовується. Дуже важливо, що перформанс у Львові поєднує за межами Школи і ТАМ-у. На базі галереї «Detenpyla» за співучасті «Дзиги» почав існувати проект «360° Циклічний фестиваль перформансу», в рамках якого перформанси, хоча й, фактично, в форматі «квартирника», але відбуваються впродовж року. 2014 року за ініціативи однієї з учениць Школи Ярини Шумської у львівській галереї «Primus» було реалізовано проект CrossArt. Впродовж двох місяців, з 10 липня до 11 вересня, простір галереї перетворився на динамічну територію сучасного мистецтва, де українська та польська мистецька молодь представляла і обговорювала з колегами та глядачами свої перформанси, інсталяції та інші проекти, розповідали про фестивалі перформансу, в яких брали участь, обмінювались ідеями.

Щодо перспектив розвитку діяльності Школи, то, на мою думку, це мав би бути майданчик переосмислення ролі сучасного мистецтва/культури у формуванні критичного мислення. Сьогодні в Україні дуже бракує публічного соціально-критичного мистецького жесту/коментаря. В умовах слабкості українського суспільного політико-соціального дискурсу актуалізується здатність перформансу провокувати, шокувати, декодувати, розкомплексувати, «перезавантажувати», ініціювати і провадити діалог не тільки з теорією та історією мистецтва, але й новими медіями, філософією, політикою і суспільною сферою. Діяльність Школи перформансу видається особливо важливою з огляду на активізацію перформативних практик під час зимових подій на Майдані 2013-2014 рр. (по суті, сам Майдан є мега-потужним колективним перформансом) та рефлексій на анексію Криму і військові дії на Сході України. Здатність тіла як приватного об'єкту залучити глядача до процесу особистого співпереживання в символічному просторі на перетині зовнішньої та внутрішньої реальності в цьому гіперчутливому сучасному українському контексті має надзвичайний потенціал означення та осмислення суспільних

still in the «fermentation stage». So every year we try to invite a serious European «star» that could contribute to the growth of our young artists; otherwise, the School will not advance. It is always necessary «to bring new blood» that could influence the thought-process, only then, perhaps, a circle of self-sufficient performers will emerge. We are moving in this direction on our own, because while the system of art education and its stale structures remain unchanged, there will be no movement at the official level. Only if these structures reform can we hope for a serious dialogue. But today we work under no contact and will continue to do so in the near future. Therefore, we must work, work, work and work... The longer the School of Performance and the Week of Contemporary Art will endure, the more will it influence the situation, take root in the minds of artists and audiences. Every year there is someone new and interesting among the young people who come to the School. Ukrainian performance is now noticed, its artists are being invited to international festivals. Their organizers already recognize that we have our own structure, that Ukrainian performance is developing its own identity».

To sum up, the School continues to introduce its participants and spectators to opportunities and practices of the art of performance from around the world. There is a gradual evolution of a set of performative instruments for formulating ideas and emotions at the level of individual mythologies of each artist. Importantly, performance in Lviv is gradually spilling beyond the setting of the School and the Week of Contemporary Art. For instance, «Detenpyla» gallery together with «Dzyga» started the project «360° Cyclic Performance Festival», where performances, albeit in «house concert» format, take place throughout the year. In 2014, Yaryna Shumska, one of the students of the School, launched project CrossArt in the «Primus» Gallery in Lviv. For two months from July 10 to September 11, the gallery's space turned into a dynamic stage for contemporary art, where Ukrainian and Polish creative youth presented their performances, installations and other projects, discussed them with their colleagues and the audience, talked about performance festivals, in which they participated, and exchanged ideas.

Going forward, the School, in my opinion, should be the platform for reinterpretation of the role of contemporary art and culture in stimulating critical thinking. Today, public socio-critical artistic gesture and commentary is lacking in Ukraine. Because of the weakness of Ukrainian socio-political discourse, it becomes vital to explore the ability of performance to provoke, shock, decode, unhinge, «reboot», initiate, and lead a dialogue not only with the theory and history of art, but also with new media, philosophy, politics and the public sphere. The work of the School of Performance seem particularly important, given the intensification of the performative practices during the events on Maidan in the winter of 2013-2014 (indeed, Maidan itself was a mega-powerful collective performance) and reflections on the annexation of Crimea and hostilities in Eastern Ukraine. The ability of the body as private property to engage the viewer in the realm of personal empathy within a symbolic space at the intersection of external and internal reality in this hypersensitive contemporary Ukrainian context has enormous potential to

проблем. В тому числі питань національної та громадянської ідентифікації, насильства, тілесності, гендеру, табу, хвороби, смерті.... Відповідно до принципу, який постійно декларує найвідоміша перфомерка світу Марина Абрамович: «Роби те, чого боїшся», перфоманс міг би стати одним з тих каталізаторів, які б урухомили нарешті українське соціально-критичне мистецтво як одну з дієвих складових реформування суспільної свідомості.

Наталія КОСМОЛІНСЬКА
арт-критик
Львів
серпень 2015

define and ponder social problems. This includes issues of national and civic identity, violence, physicality, gender, taboos, illness, death... In keeping with the motto of the world-renowned performance artist Marina Abramovich: «Do what you are afraid of», performance could become one of those catalysts that could finally set in motion Ukrainian socio-critical art as one of the most effective ways to reform our social consciousness.

Natalia KOSMOLINSKA
art critic
Lviv
2015 August

ТАЛЬ АЛЬПЕРШТАЙН [IL]
TAL ALPERSTEIN

займається скульптурою та
перформансом

перформанс для неї це демонстрація
ефемерності явищ і всієї матерії

звертає увагу на швидкоплинність,
опирається радше на інтуїцію, аніж
концепцію

народилась 1985 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

pursues sculpture and performance

performance for her is a demonstration
of evanescence of phenomena and all
the entity;

she draws attention to transience, basing
herself rather on intuition, than on a
concept

was born in 1985

ANICA АШКАР [IL]
ANISA ASHKAR

... моє обличчя стало для мене
не тільки моїм полотном, але й
виставковим простором...

досліджуючи свою арабо-палестинську
ідентичність, починаю з перекладу
тексту з арабської на іврит, що й
витворює постійний початок нових
відносин.

народилась 1979 року

<http://anisaashkar.com>

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

... my face became not only my canvas
but also an exhibition area...

researching my Arabian and Palestinian
identity, I start with translation of
the text from Arabian in Hebrew
which creates the beginning of new
relationships

was born in 1979

<http://anisaashkar.com>

ВАСИЛЬ БАЖАЙ [UA]
VASYL BAZHAJ

працює у жанрах живопису, інсталяції
перфомансу

голова секції концептуального
мистецтва львівського відділення НСХУ

із 2007 - співзасновник Інституту
Актуального Мистецтва, Львів

автор та учасник низки персональних
виставок та проєктів в Україні та за
кордоном

народився 1950 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of painting
installations, performance

head of the Section of conceptual art if
Lviv department NUUA

since 2007 has been a co-founder of the
Institute of Contemporary Art, Lviv

author and participant of several solo
exhibitions and projects in Ukraine and
abroad

was born in 1950

МІХАЛ БАЛДИГА [PL]
MICHAL BALDYGA

працює в жанрах: скульптура
перфоманс, живопис, графічний
дизайн

актуальний період у творчості Міхала
Балдиги присвячений проблемі
Культури та культурності у світі

він шукає границю між сакральним та
профаним

зосередження на символах, дії й
значенні кольорів та форм дозволяє
митцю працювати над новим
ритуалом життя - ритуалом чистої
форми, що не буде пов'язаний із
жодною релігією чи вірою

народився 1980 року

<http://www.baldygamichal.info/>

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of sculpture
performance, painting, graphic design

current period in the works of Michal
Baldyga is dedicated to problems of
culture and culturness in the world

the artist is looking for the borders
between the sacred and profane

focusing on the symbols, action and
meaning of colors and shapes allows the
artist to work on a new life ritual -the
ritual of pure form that is not associated
with any religion or belief

was born in 1980

<http://www.baldygamichal.info/>

ЯНУШ БАЛДИГА [PL] JANUSZ BAŁDYGA

займається перформансом, є автором інсталяцій та композицій у просторі

куратор
Львівської ШКОЛИ ПЕРФОМАНСУ з 2009

балансування навколо критичної точки та намагання активувати приховану сферу постійно супроводжуються в його перформансах

є учасником найвідомішої польської групи перфомерів «Академія Руху»

зараз професор Балдиґа навчає мистецтва перфоманс в Університеті мистецтв у Познані

народився 1954 року

...я не коментатор, але творець конкретної ситуації, що, будучи в певному часі і просторі не може бути вільною від соціальних і політичних посилай

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

... i'm not a commentator, but the creator of a particular situation that being in a certain time and space cannot be free of social and political links

pursues performances, installations and is an author of compositions in space

curator
of Lviv SCHOOL OF PERFORMANCE
since 2009

balancing around critical point and attempt to activate a hidden field are constantly accompanied in his performance

he is a member of the most famous Polish group of performers "Academy of Movement"

now professor Baldyga teaches performance art at University of Arts in Poznan

was born in 1954

МИХАЙЛО БАРАБАШ [UA]
MYKHAILO BARABASH

2008

працює в жанрах: живопис, інсталяція
відео інсталяція, перфоманс

2009

ленд-арт, енвайронмент

2010

співзасновник та учасник мистецького
об'єднання НУРТ (з 2011)

2011

учасник багатьох проектів, фестивалів
(з 1998)

2012

стипендія Міністерства культури
Польщі Gaude Polonia (2011)

2013

народився 1980 року

2014

works in the genres of painting
installation, video installation
performance, land art, photography

he is a co-founder and a member of the
art association NURT (since 2011)

participant of many projects, festivals
(since 1998)

scholarship of Polish Ministry of Culture
Gaude Polonia (2011)

was born in 1980

ЮРІЙ БІЛЕЙ [UA]
YURIY BILEY

працює в жанрах: перформанс
інсталяція, об'єкти, ленд арт

з 2012 учасник та співзасновник
об'єднання митців Відкрита група

стипендіат програми Міністерства
культури та національної спадщини
Gaude Polonia у 2012

з 2011 співзасновник галереї Detenpyla
та галереї Єфремова 26 (Львів 2013)

народився 1988 року

<http://cargocollective.com/YuraBiley>

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of performance
installation, objects, land art

since 2012 he has been a member
and a co-founder of the Open Group
association of artists

he was a fellow of Gaude Polonia
program of the Ministry of Culture and
National Heritage in 2012

since 2011 has been a co-founder of
Detenpyla Gallery and 26 Yefremov
Gallery (Lviv 2013)

was born in 1988

<http://cargocollective.com/YuraBiley>

МАРТА БОСОВСЬКА [PL]
MARTA BOSOWSKA

працює в жанрах: перформанс та інсталяція

вона вибирає прості жести, ситуації предмети та матеріали, що оточують людину у щоденному житті, ззовні вони звичайні, але проаналізувавши можна зрозуміти, яке несуть вони емоційне навантаження багатозначність, символіку

найбільшим натхненням для неї є пам'ять та слід; пам'ять засвоєна та віднайдена, що призводить до перетворення свідомості та створення нового «я»

народилася 1984 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in genres of performance and installation

she chooses simple gestures, situations subjects and materials, that specify a person in real life, outside they are common, but analyzing them one can understand, which emotional load multivalence, symbolism the bear

the greatest inspiration for her is memory and its traces; adopted and found memory, that leads to transformation of consciousness and creation of new «self»

was born in 1984

ЗБІГНЄВ ВАРПЕХОВСКИ [PL] ZBIGNIEW WARPECHOWSKI

один із перших у світі митців
котрий почав займатися мистецтвом
перфоманс, він є піонером цього виду
мистецтва у Польщі

з 1962 року займається живописом

з 1964 року пише вірші, публікується в
часописах

з 1967 року займається перфомансом
на сьогоднішній день виконав більше
250 перфомансів в багатьох країнах
Європи, Азії та Північної Америки

з 1973 року - автор численних
публікацій, присвячених перфомансу
та сучасному мистецтву

митець твердить, що мистецтво
перфомансу тісно пов'язане з поезією
і цю грань своєї творчості він називає
«поетичною реальністю»

народився 1938 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

one of the first artists in the world, who began practicing performance art, he is the pioneer of this kind of art in Poland

since 1962 has been pursuing painting

since 1964 has been writing poems often published in journals

since 1967 has been pursuing performance, to date completed more than 250 performances in many European countries, also in Asia and North America

since 1973 has been the author of numerous publications devoted to the contemporary art and performance art

the artist says that performance art is closely associated with poetry and this facet of his work he calls "poetic reality"

was born in 1938

МИРОСЛАВ ВАЙДА [UA]
MYROSLAV VAYDA

творює в жанрах інсталяції,
перформансу, відео та живопису

навчався в ужгородському коледжі
мистецтва ім. Адальберте Ерделі та у
Львівській академії мистецтв

автор персональних та учасник
багатьох спільних виставок, проєктів
українських та міжнародних
мистецьких акцій

народився 1977 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

creates in the genres of installation,
performance, video and painting

studied at Adelbert Erdeli Colledge of
Arts of Yzhorod and Lviv Academy of Arts

author of solo and a participant of many
common exhibitions, projects, Ukrainian
and international art actions

was born in 1977

ГУБЕРТ ВІНЧИК [PL]
HUBERT WIŃCZYK

саунд-артист, імпровізатор, перформер
автор відео

вивчав філософію і культурологію

учасник аудіовізуальної групи
«kakofoNIKT», що експериментує
з музикою, її формами і межами
виконуючи її в нестандартному
просторовому та часовому форматі

творює проект Urinatorium, що
зосереджений на пошуку, дослідженні
та обробці звуків

народився 1985 року

2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014

sound-artist, improviser, performer
author of videos

studied philosophy and culture

a member of audio and visual group
«kakofonIKT», that makes experiments
on music, it's forms and boundaries
playing it in untypical areal and time
form

he has been creating Urinatorium
project, concentrated on search, study
and sound adaptation

was born in 1985

НАТАЛІЯ ВІШНЄВСЬКА [PL]
NATALIA WIŚNIEWSKA

працює в жанрах: інсталяція, об'єкт
перформанс, літографія, живопис

діалог для мене є пластичним
матеріалом, який я опрацьовую та
реінтерпритую, це гра з формою
та значенням кодів. сфера мови є
для мене найбільшим постійним
потенціалом і в той же час
найближчою креативною структурою
моїх вислідів

вивчаючи і занурюючись в щоденні
життєві поняття, перебуваючи в
постійному пошуку нових мистецьких
чи наукових форм, пробую створити
універсальний діалог»

народилась 1985 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of installation object performance, lithography painting

dialogue for me is a plastic material that i have been exploring and reinterpreting it is a game with the form and meaning of codes. The sphere of language is for me the biggest constant potential and at the same time the closest creative structure of my results

studying and immersing myself in everyday life concepts, being in constant search for new artistic or scientific forms i try to create a universal dialogue

was born in 1985

РОДДІ ГАНТЕР [UK] RODDY HUNTER

пошук?

так. перфоманс може бути пошуком
адже ми думаємо, шукаємо

в перфомансі можемо знаходити
відповіді, але в кінці перфомансу
— відповіді може й не бути, ми
отримуємо нові запитання і
починаємо новий пошук

практикує в жанрах: перфоманс
інсталяція, цікавиться естетикою
акціонізмом, переважно в контексті
соціальних та міських реалій

куратор, педагог, автор досліджень
про мистецтво перфомансу

1994-1998 – учасник Hull Time
Based Arts (організація, яка у
1984 році об'єднала митців
андеграунду: художників, музикантів,
кінематографістів, теоретиків)

1998-2007 – викладач візуального
перфомансу, а потім арт директор
Дарлінгтонського Коледжу мистецтв в
Тотнесі (Великобританія)

в його доробку: кураторські роботи,
критичні дописи, численні міжнародні
публічні лекції, обговорення та
майстер класи, в тому числі в рамках
Днів мистецтва перфоманс у Львові у
2013 році

народився 1970 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of performance installation, is interested in aesthetics performance art, mainly in the context of social and urban reality

a curator, teacher, author of studies on performance art

1994-1998 he was a member of Hull Time Based Arts (an organization that in 1984 united underground artists: painters, musicians, filmmakers theorists)

search?

thus, the performance might be a search, because we think and we search

answers could be found in performance but also the answer might not be found – we obtain new questions and start a new search

1998-2007 he was a teacher of visual performance, then the art director of Darlington College of Arts in Totnes (UK)

his works include curatorial work, critical posts, numerous international public lectures, discussions and master classes including the Days of Performance Art in Lviv in 2013

was born in 1970

ГАЙ ГУТМАН [IL]
GUY GUTMAN

2008

2009

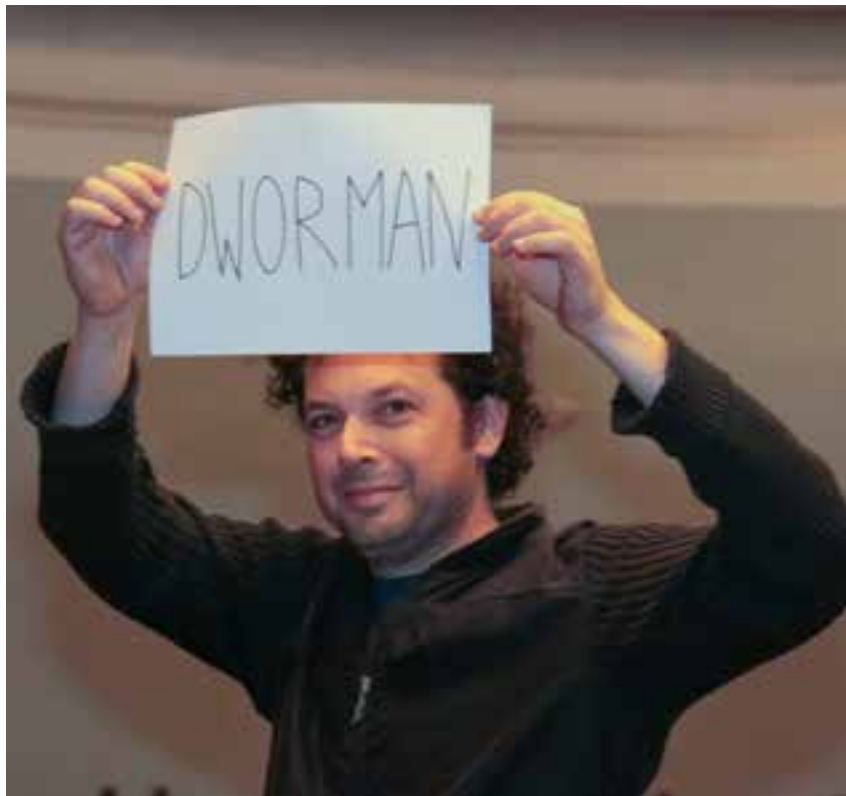
2010

2011

2012

2013

2014

різножанровий художник, музикант
активно працює як перформер та в
експериментальному театрі
народився 1971 року

multigenres artist and musician
actively works as a performer and in the
experimental theatre
was born in 1971

ОЛЕСЬ ДЗИНДРА [UA]
OLES DZYNDRA

працює з об'єктами у статичному
кінетичному, камерному та
монументальному просторі

1992 заснував Український Музей
Модерного Мистецтва, згодом Музей
Ідей у Львові

2006 заснував кінофестиваль
«КіноЛев» (Львів, Україна)

із 2007 - співзасновник Інституту
Актуального Мистецтва, Львів

2009 заснував щорічний міжнародний
симпозіум з авторського скла, Львів

народився 1955 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works with the objects in a static, kinetic chamber and the monumental space

1992 founded Ukrainian Museum of Modern Art, and later the Museum of Ideas in Lviv

2006 founded the film festival «KinoLev» (Lviv, Ukraine)

since 2007 has been a co-founder of the Institute of Contemporary Art, Lviv

2009 established the annual symposium for the authors glass «SkloKoko», Lviv

was born in 1955

ОЛЬГА ДЗЮБАК [PL]
OLGA DZIUBAK

студентка живопису Університету
Мистецтв у Познані

працює в сфері малярства, фотографії
скульптури і перформансу

творює на перетині різних дисциплін
народилась 1991 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

is a student of painting at University of
Arts in Poznan
works in the sphere of painting
photography, sculpture and performance
creates on the edge of different
disciplines
was born in 1991

РЕДАС ДІРЖИС [LT] REDAS DIRŽYS

перфоманс - це радикалізація
буденності та підштовхування людей
до дії...

перфоманс – це арт страйк

це пролетарська, злиденна естетика

працює в жанрах: графіка, інсталяція
перфоманс

відомий своїми соціальними акціями
куратор, педагог

у своїх мистецьких та соціальних
практиках, які, зазвичай, неподільні,
він критикує існуючі соціальні ритуали
правила арт-ринку, аналізує механізми
влади, і ця оцінка є з часткою іронії та
сарказму

з 1993 року він ініціює різні локальні
арт заходи, які в кінцевому результаті
сформувались в Алітус Бієнале, яка
пізніше перетворилася на Бієнале
Мистецтво Удару

з 1995 - керівник художньої школи в
Алітусі

з 2003 року - учасник ІАРАО
(Міжнародної асоціації організаторів
мистецтва перфоманс)

народився 1967 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

performance is radicalization of routine
and prodding people to action ...

performance is an art strike

it is the proletarian, impoverished
aesthetics

works in the genres of graphics
installation, performance

is known for his social activity

he is a curator and a teacher

in his creative and social practices that
are usually inseparable, he criticizes the
existing social rituals, rules of the art
market, analyzes the mechanisms of the
government, and this assessment has the
shade of irony and sarcasm

since 1993 he has been initiating various
local art events, which eventually
resulted in Alitus Biennial, which later
evolved into the Art Strike Biennial

since 1995 - Head of the Art School in
Alytus

since 2003 - participant IAPAO
(International Association of organizers
of performance art)

was born in 1967

МІХАЛ ДЯКОВСКИ [PL]
MICHAŁ DYAKOWSKI

закінчив Університет мистецтв в
Познані, відділення графіки та
відділення візуальної комунікації
займається перформансом з 2009 року
бере участь в багатьох мистецьких
виставках, проектах, фестивалях
перформансу
народився 1988 року

graduated from the University of Arts
in Poznan, Department of Graphics and
Department of Visual Communication

has been pursuing performance art since
2009

participates in many art exhibitions
projects, festivals of performance art

was born in 1988

ЕВА ЗАЖИЦКА [PL]
EWA ZARZYCKA

художник – концептуаліст, надає перевагу голосовому перформансу

з 2008 року викладає в Академії мистецтв у Вроцлаві

під час своїх виступів поєднує розповіді на межі між мистецтвом і повсякденним життям, акцентуючи увагу на неоднозначності різниці між ними

зберігає дистанцію ставлення до будь-якої спроби визначення мистецтва тим самим уникаючи стандартних інтерпретацій

народилась 1953 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

is an artist-conceptualist, prefers voice performance

since 2008 has been teaching in Art Academy in Wroclaw

during her performances she combines stories on the edge of art and everyday life, emphasizing on ambiguity of difference between them

she keeps distance in treating any try to define art, avoiding in the same way standard interpretations

was born 1953

ГАМЛЕТ ЗІНЬКОВСЬКИЙ [UA] HAMLET ZINKOVSKYI

працює в жанрах: графіка, стріт-арт
інсталяція, живопис, перфоманс

навчався в Харківському художньому
училищі та Харківській академії
дизайну та мистецтв

автор персональних та учасник
спільних проєктів, українських та
міжнародних мистецьких акцій
його твори були представлені в
національному проєкті на 55ій
Венеційській бієнале (2013)

народився 1986 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of graphics, street art, installation, painting, performance

graduated from Kharkiv Art College
Kharkiv Academy of Design and Arts

author of personal and common projects, Ukrainian and international art actions

his works were exhibited at the national projects at the 55th Venice Biennale (2013)

was born in 1986

АННА КАЛЬВАЙТИС [PL]
ANNA KALWAJTYS

працює в жанрах: перформанс, відео
перформанс, об'єкти, інсталяція

куратор низки проєктів

у своїх перформансах фокусується на
природі творчого процесу

вона досліджує не тільки проблеми
відносин між аудиторією та
мистецтвом, як реальним явищем, а
й також взаємини між митцем та його
творами

створює ситуації, в яких «об'єкт» та
«суб'єкт» протистоять один одному

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of performance
video performance, objects, installation

she is curator of a many projects

in her performances she focuses on the
nature of the creative process

she researches not only problems of
relationships between audience and
art as a real phenomenon, but also
relationships between an artist and his
works

she creates situations in which an
«object» and a «subject» resist each
other

ТАРАС КАМЮ КАМЕННОЙ [UA]
TARAS KAMENNOY

працює в жанрах: малярство, графіка
інсталяція, перфоманс

закінчив Харківське державне художнє
училище та Харківську державну
академію дизайну і мистецтв

автор персональних та учасник
спільних виставок, проєктів

народився 1985 року

<http://taras.kamennoy.com>

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of painting, graphics
installation, performance

graduated from Kharkiv State Art School
and Kharkiv State Academy of Design
and Arts

author of personal and a participant of
common exhibitions and projects

was born in 1985

<http://taras.kamennoy.com>

АЛЕВТИНА КАХІДЗЕ [UA] ALEVTINA KAKHIDZE

резидент Open House Iaspis
(Стокгольм), Центру сучасного
мистецтва Уяздовський замок
(Варшава)

співзасновник приватної резиденції
для іноземних художників у селі
Музичі на Київщині

та он-лайн видання про мистецтво
www.kram.in.ua

народилась 1973 року

авторка інсталяцій, медіа-робіт
перформансів, текстів і дизайнерських
об'єктів

лауреат Премії Малевича для
українських художників 2008 року

переможець конкурсу серед молодих
художників і кураторів Центру
сучасного Мистецтва при НАУКМА у
2002

стипендіат Академії Яна ван Ейка
(Маастріхт)

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

She is an author of installations, media works, performances, texts and design objects

the winner of Malevich Award for Ukrainian artists in 2008

the winner of the competition among young artists and curators of the Center for Contemporary Art, NUKMA in 2002

a fellow of Jan van Eyck Academy (Maastricht)

a resident of Open House Iaspis (Stockholm), Ujazdów Castle Centre for Contemporary Art (Warsaw)

a co-founder of private residences for foreign artists in Muzychi village in Kyiv region and the online publications on art www.kram.in.ua

was born in 1973

ВЛОДКО КАУФМАН [UA]
VLODKO KAUFMAN

куратор фестивалю
Дні мистецтва перформанс у Львові
(2012- 2014)

перфомер, живописець, графік
сценограф, працює в авторському
жанрі «видиво»

куратор низки мистецьких проєктів і
фестивалів

народився 1957 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

curator of the Festival
of Performance Art in Lviv
(2012- 2014)

performer, painter, graphic artist, stage
designer, works in the original genre of
"vydyvo"

curator of a number of art projects and
festivals

was born in 1957

ПШЕМИСЛАВ КВЕК [PL]
PRZEMYSŁAW KWIEK

скульптор, автор інсталяцій та відео
перфомер, акціоніст, художник
є власним документалістом (фото
відео, текст)
творив разом із Зоф'єю Кулік у
мистецькому дуеті KwieKulik
(1970-1988)
у 1988 створив Товариство творців
інших мистецтв (SASI)
викладач ШКОЛИ ПЕРФОМАНСУ (2014)
народився 1945 року

sculptor, author of installations and videos, performer, performance artist
artist

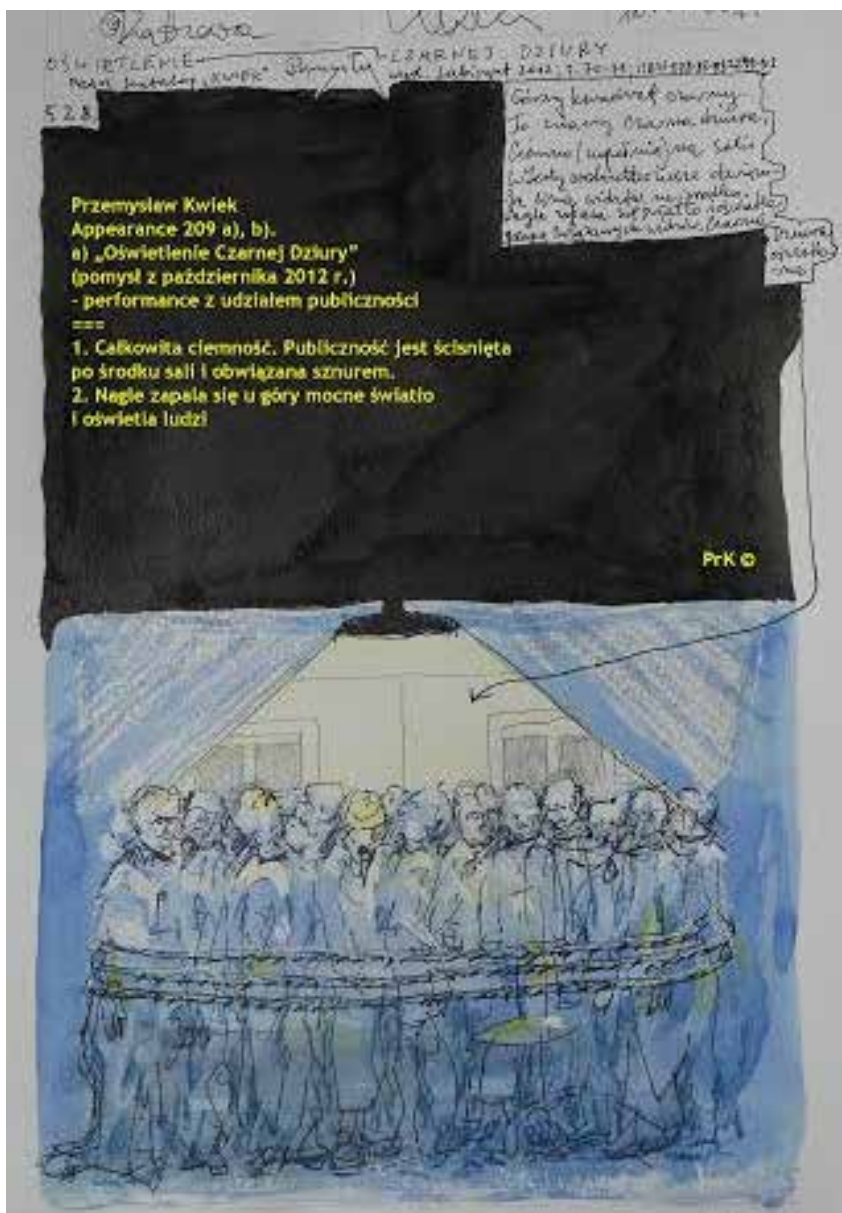
he is a documentalist of his own (photo video, text)

created in the artistic duo KwieKulik together with Zofya Kulik (1970-1988)

in 1988 he founded a Society of Creators of Other Arts (SASI)

lecturer at the SCHOOL OF PERFORMANCE (2014)

was born in 1945

ПАВЛО КОВАЧ junior [UA]
PAVLO KOVACH junior

перфоманс, інсталяція, об'єкти
ленд арт

стипендіат програми Міністерства
культури та національної спадщини
GaudePolonia у 2012

переможець (друге місце) конкурсу
молодих художників і художниць МУХі
(2012)

з 2012 учасник та співзасновник
об'єднання митців Відкрита група

співзасновник галереї Detenpyla (2011)
та галереї Єфремова 26 (Львів 2013)

народився 1987 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

performance, installation, objects
land art

a fellow of Gaude Polonia program of the
Ministry of Culture and National Heritage
in 2012

the winner (second place) of the
competition of young artists (MUH)
(2012)

since 2012 has been a member and a co-
founder of the Open Group association
of artists

a co-founder of Detenpyla Gallery (2011)
and 26 Yefremov Gallery (Lviv 2013)

was born in 1987

БЕНИ КОРИ [IL] BENI KORI

працює жанрах: скульптура, живопис
графіка, інсталяція, перформанс
куратор декількох проєктів

з 1975 року бере участь у виставках
мистецьких акціях і проєктах в Ізраїлі
та закордоном

та виступає як перфомер в Ізраїлі
та Європі - Іспанії, Польщі, Франції
Німеччині

від 1982 було встановлено понад
24 скульптури по цілому Ізраїлі: в
Єрусалимі, у Тель-Авіві, у Хайфі, у
Герцлії

народився 1946 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of sculpture
painting, drawing, installation and
performance
curator of several exhibitions

since 1975 has been participating in
exhibitions, art events and art project in
Israel and abroad

and has been performing as a
performance artist in Israel and Europe -
Spain, Poland, France and Germany

since 1982 more then 24 sculptures have
been placed all over Israel: in Jerusalem
in Tel Aviv and in Haifa, in Herzeliya

was born in 1946

МАРТА КОТВИЦА [PL]
MARTA KOTWICA

працює в жанрах: живопис, інсталяція
перфоманс

2009 закінчила навчання в Академії
Мистецтв у Познані на відділенні
живопис

бере участь у виставках і фестивалях у
Польщі та за кордоном

народилась 1988 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of painting
installation, performance

2009 graduated from the Academy
of Fine Arts in Poznan
the Department of Painting

participates in exhibitions and festivals
in Poland and abroad

was born in 1988

РОСТИСЛАВ КОТЕРЛІН [UA]
ROSTYSLAV KOTERLIN

творює в жанрах живопису, інсталяції та перформансу

з 1999 року редагує і видає систематичний альманах з питань сучасного мистецтва «КІНЕЦЬ КІНЦЕМ»

організатор і учасник багатьох програм та проектів сучасного мистецтва в Івано-Франківську та в Україні

публікувався в польських та українських часописах, присвячених сучасному мистецтву

учасник чисельних спільних та власних виставок як в Україні, так і поза її межами

народився 1966 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of painting
installation and performance

since 1999 has been editing and
publishing systematic anthology of
contemporary art «KINETYS KINTSEM»

organizer and participant of many
programs and projects of contemporary
art in Ivano-Frankivsk in Ukraine

was published in Polish and Ukrainian
journals devoted to contemporary art

participant of numerous public and
private exhibitions in Ukraine and
abroad

was born in 1966

КАРОЛІНА КУБІК [PL]
KAROLINA KUBIK

працює на межі визначення
перфоманс, проза та поезія, відео
інсталяція, інсталяція

визнає постійність зміни суб'єктивності
між глядачем та перфомером

народилась 1984 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works on the verge of definition
performance, prose and poetry, video
installation, installation

she acknowledges constancy of change
in subjectivity between a spectator and a
performer

was born in 1984

ДМІТРІЙ МАЙБОРОДА [BY]
DMITRIJ MAJBORODA

кандидат філософських наук
викладає у Білоруському державному
лінгвістичному університеті

митець видозмінює глядачів, зміщує
акцент своїх перформансів із себе на
тимчасові конструкції відносин між
людьми довкола, тимчасові динамічні
скульптури взаємних відносин

мистецтво диктує оригінальність.
ти гадаєш, що ти ключовий пункт
у ланцюгу призначень. у цьому
павутинні немає павука - лише
павутина. ти гадаєш, що ти
маніпулятор, але ти маріонетка
(Дмитрій Майборода)

народився 1973 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

PhD, teaches at Belarusian State
Linguistic University

the artist modifies the audience, shifts
emphasis on his performances from
himself to a temporary structures of
relations between people around,
temporary dynamic sculptures of
relationship

art dictates originality. you think that
you are a key point in the chain of
appointments. there is no spider in this
net –web only. you think that you are
a manipulator, but you are a puppet
(Dmitrij Majboroda)

was born in 1973

КІНЕРЕТ МАКС [IL]
KINERET MAX

2004-2007 – випусниця Школи
візуального театру в Єрусалимі

2008 – бакалавр освіти і мистецтва
David Yalin College (Єрусалим)

з 2008 року активна учасниця
Performance Art Platform та
перфоманс-групи «Ensemble 209»
під керівництвом Тамар Рабан і Г'яя
Гутмана, а також арт групи HaZira
Performance Art Arena (Єрусалим)

народилася 1981 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2004-2007 - a graduate of the School of
Visual Theater Jerusalem

2008 – bachelor degree in Education and
Art, David Yalin College (Jerusalem)

since 2008 has been working and
performing in the Performance Art
Platform as a part of Ensemble 209
conducted by Tamar Raban and Guy
Gutman and as a part of the art
group HaZira Performance Art Arena
(Jerusalem)

was born in 1981

ЙОАННА ОҐРОДНІК [PL]
JOANNA OGRODNIK

працює в жанрах: фотографія , відео-арт, відео-танець, відео-інсталяція
перфоманс, відео-перфоманс

... в моїх мистецьких пошуках я досліджую простір - і фізичний і уявний, та межі простору, що визначаються через медіум, в якому я висловлююсь.

...мене цікавить простір між тілом і розумом, між виконавцем і глядачем між зовнішнім та внутрішнім

народилась 1980 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of photography
video-art, video-dance, video-
installations, performance art, video-
performance

... in my artistic search I explore the
space – both physical and imaginary
and the boundaries of space, defined
through the medium in which i express

... i am interested in the space between
body and mind, between a performer
and a spectator, between external and
internal

was born in 1980

ВАСИЛЬ ОДРЕХІВСЬКИЙ [UA]
VASYL ODREKHIVSKYY

працює в жанрах: скульптура
перфоманс, відео-арт, інсталяція

... для мене перфоманс це не просто
конфронтація тіла з іншим об'єктом
його витривалість і опір, спосіб
віднайти його можливості і ліміти, а
спроба піти далі, через символічний чи
метафоричний жест створити певний
образ

є тіло – є перфоманс

народився 1989 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of sculpture
performance, video-art, installation

... for me performance is just a
confrontation of body with other
object, its endurance and resistance
the way to find its abilities and limits
but a possibility to go further, create a
particular image through symbolic and
metaphorical gesture

there is body – there is performance

was born in 1989

ЄЖИ ОНУХ [PL] JERZY ONUCH

як художник працює в жанрах
інсталяції та перформансу

з 1980 року веде активну мистецьку
діяльність:
персональні виставки та перформанси,
кураторські проекти та мистецькі акції
стає одним із засновників (разом
із Янушем Балдиґою, Лукашем
Шайною та Томашем Сікорським)
експериментальної галереї
«Dziekanka» при Варшавській Академії
мистецтв

куратор виставки «СТЕПИ ЄВРОПИ»
(1993) — однієї з перших виставок,
що широко представляла українське
сучасне мистецтво на Заході — в
центрі сучасного мистецтва Замок
Уяздовський (Варшава)

директор центру сучасного мистецтва
в Києві (1997-2005)

директор Польського Інституту у
Києві (2005-2010), в рамках діяльності

інституту ініціював багато цікавих арт-
проектів, серед них:
фестиваль «Дні мистецтва перформанс
у Києві» (у 2006 році) та мистецької
премії ім. Казимира Малевича (в 2008)

директор Польського інституту у
Нью-Йорку

куратор багатьох проектів, виставок та
мистецьких акцій, за участі провідних
художників України та Польщі в різних
країнах

народився 1954 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

as an artist works in the genres of installation and performance

since 1980 has been carrying out active creative work: solo exhibitions and performances, curatorial projects and art events

he is one of the founders (along with Janusz Baldyga, Lukash Sajna and Tomasz Sikorski) of the experimental gallery «Dziekanka» at Warsaw Academy of Arts

worked as curator of the exhibition "STEPPE OF EUROPE" (1993) - one of the first exhibitions that widely represented Ukrainian contemporary art in the west - at Ujazdowski Castle Center for Contemporary Art (Warsaw)

director of Center for Contemporary Art in Kyiv (1997-2005)

director of Polish Institute in Kyiv (2005-2010)

within activities of the Institute has initiated numbers of interesting art projects, among them:

the festival "Days of Performance Art in Kiev" (in 2006) and Kazimierz Malewicz Arts Prize (in 2008)

director of the Polish Institute in New York

curator of many projects, exhibitions and artistic events, with participation of artists from Ukraine and Poland in different countries

was born in 1954

АНАТ ПІК [IL] ANAT PICK

композитор і перформер, працює як
звуковий поет

заглиблюється в звукові перфоманси
міксуючи фонетичні системи східних
(орієнтальних) та західних мов

тексти Анат Пік– це щільно
структурована система для голосу
що звучить на межі між мовою та
музикою

у технічно віртуозному виконанні Анат
її тіло та звук, артикуляція, семантика
синтаксис зливаються в єдине ціле

народилась 1955 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

composer and performer, works as a sound poet

goes deep into sound performances, mixing phonetic systems of the Eastern (Oriental) and Western languages

Anat Pick's texts are the tightly structured system for the voice, that sounds on the verge of language and music

in technical and masterly performance Anat, her body and sound, articulation semantics, syntax merge into a single unit

was born in 1955

АННА ПЛОТНИЦКА [PL]
ANNA PLOTNICKA

працює з фотографією, перформансом, мережевим мистецтвом і відеоартом. вона відома такими творами, як цикл «Перформанс на вимогу».

останнім часом вона багато експериментує з трансгресивними соціально-інтерактивними акціями, залучаючи до участі в них інших жінок, пропонуючи їм взяти участь у своїх проектах.

в рамках її роботи потрібно не тільки розпізнавати видиме, але й невидиме - елементи «поміж» є «замість і насправді», а не «для огляду або перегляду».

народилася 1956 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works with photography, performance
net.art, and video art

she is known for such works as the cycle
«Performance on Demand»

she has been lately experimenting with
transgressive, social-interactive activities
involving other women to participate
inviting to join in the artist's project

in the scope of her work one should
distinguish not only the visible but also
the invisible – the elements "in between"
are "instead and indeed", rather than
«for viewing or revision»

was born in 1956

СИЛЬВЕСТР П'ЯСЕЦЬКІ [PL]
SYLWESTER PIASECKI

закінчив Університет мистецтв в
Познані, відділення графіки та
живопису

займається перформансом

бере участь у фестивалях мистецтва
перформанс, серед них

«Навінкі » (2011, Мінськ)

«SMOG» (2010, Катовіце)

«KOŁO CZASU» (2010, Торунь, Польща)

народився 1986 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

graduated from the University of Arts
in Poznan, Department of Graphics and
Painting

pursues performance

participates in the festivals of
performance art, such as

«Navinki» (2011, Minsk)

«SMOG» (2010, Katowice)

«KOŁO SZASU» (2010, Torun, Poland)

was born in 1986

ТАМАР РАБАН [IL] TAMAR RABAN

... на мою думку, перфоманс буде існувати в постійному пошуку різноманітних способів наблизитися до досконалої утопії, але й одночасно уникаючи цього. потрапити туди - смерть для живої акції. ще один парадокс

визначення перформансу – це як говорити іншою мовою. це коли б я спробувала розмовляти українською

і говорити про перфоманс – це також перебувати у невідомій зоні, навіть якщо б ви говорили своєю рідною мовою

працює в жанрах: перфоманс
скульптура, інсталяція, відео арт

куратор багатьох проектів, в тому числі
Днів мистецтва перфоманс Львові
(з 2011)

співзасновник та актуальний керівник
громадської організації Shelter 209, що
створена для розвитку міжжанрового
мистецтва в Ізраїлі

засновник Центру мистецтва
перфоманс у Тель-Авіві Performance
Art Platform

арт-директор перфоманс-групи
«Ensemble 209» та міжнародного
фестивалю мистецтва перфоманс ZAZ
в Ізраїлі

народилась 1955 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of performance
sculpture, installation, video art

curator of many projects including the
Days of Performance Art in Lviv
(since 2011)

co-founder and current head of Shelter
209 public institution created for the
development of inter-genre art
in Israel

founder of the Performance
Art Platform in Tel Aviv

art-director of the «Ensemble 209»
performance group and
ZAZ international festival
of performance art in Israel

was born in 1955

in my opinion, performance will be
existing in constant search of different
ways to approach the perfect utopia, but
at the same time, it will be avoiding it. To
get there means death for a live action
here we face another paradox

defining performance is like talking an
unknown language. that is if I tried to
speak ukrainian

and talking about performance is also
being in an unknown area, even if you
spoke your native language

НАЙДЖЕЛ РАЛФ [ІЕ] NIGEL ROLFE

наша робота – створити такі образи
візії, які б людина не забула – глибокі

і щоб вас почули – не треба кричати
шепіт завжди голосніший за крик

мультижанровий художник

в його творчості домінують звук, аудіо
фотографія та відео

протягом останніх тридцяти років
надає перевагу мистецтву перформанс

викладач ШКОЛИ ПЕРФОМАНСУ (2012)

народився 1950 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

our work is to create deep images and
visions that are not easily forgotten by a
person

there is no need to shout, if you want to
be heard, whisper sounds louder than a
shout

he is a multigenre artist

sound, audio, photography and video
dominate in his works

for the past thirty years he prefers
performance art

lecturer at the SCHOOL OF PERFORMANCE
(2014)

was born in 1950

ЯРАС РАМУНАС [LT]
JARAS RAMŪNAS

у своїх перформансах любить виконувати дивні дії, які не такі вже й дивні, коли на них дивитись з дивної точки зору, а ця дивна точка зору може бути скоригована за допомогою тієї ж дивини, яку отримуємо поки сприймаємо дивацтва перформансу Яраса Рамунаса

народився в 1975 році

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

in his performances he loves to perform odd actions that are not that odd if they are viewed from the odd perspective and this strange point of view can be adjusted using the same oddity that we take while perceiving the oddities of Jaras Ramunas' performance

was born in 1975

ДЕНИС РОМАНОВСЬКИЙ [BY]
DENIS ROMANOVSKI

з 1996 року займається мистецтвом перфоманс

починаючи із 1999 року активно бере участь у акціях та виставках у всьому світі

одночасно виступає куратором та співорганізатором мистецьких акцій у Швеції, Білорусі та Німеччині

до 2008 року разом із Віктором Петровим організовував Міжнародний фестиваль мистецтва перфомансу «Навінкі» (Мінськ)

народився 1970 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

since 1996 has been pursuing
performance art

since 1999 have been actively involved in
promotions and exhibitions around the
world, simultaneously acting as a curator
and co-organizer of artistic events in
Sweden, Belarus and Germany

till 2008, along with Viktor Petrov
organized International Festival of
Performance Art "Navinki" (Minsk)

was born in 1970

АНТОН САЄНКО [UA]
ANTON SAIENKO

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

працює у сфері живопису, скульптури
ленд арту

зараз навчається у Київській академії
мистецтв

народився 1989 року

works in the field of painting, sculpture
land art

now is studying at Kyiv Academy of Arts

was born in 1989

АЛЕКСАНДР САРНА [BY]
ALEKSANDR SARNA

2008 кандидат філософських наук
перфомер, журналіст, медіа-аналітик

2009 викладає в Європейському
гуманітарному університеті

2010 перфоманси Александра Сарни
нагадують «матеріалізацію»
2011 філософських ідей та логічних
2012 конструкцій

2013 будучи професійним аналітиком
у галузі візуальних студій митець
2014 пов'язує сучасні філософські віяння із
масовою культурою

народився 1971 року

PhD, performance artist, journalist media analyst

teaches at European Humanities University

Aleksander Sarna's performances remind "materialization" of philosophical ideas and logical structures

being a professional analyst in the field of visual arts he connects modern philosophical trends with mass culture

was born in 1971

ЯН СВИДЖІНСКИ [PL] JAN ŚWIDZIŃSKI

інтермедійний митець, засновник
контекстуального мистецтва
перфомер, теоретик мистецтва та
філософ

вивчав живопис, графіку і архітектуру

у 1965-1970 роках займався
формальною логікою, питаннями
структури мови, семіотикою, заснував
відділ досліджень мистецтва при
Польському товаристві кібернетики

у 70-тих роках почав відходити
від живопису і схилитися до
міждисциплінарної мистецької
практики

з 1974 року займався мистецтвом
перфоманс

1976 року світ побачив його маніфест
«Мистецтво як контекстуальне
мистецтво»

організатор та куратор багатьох
зустрічей і фестивалів перфомансу
брав участь у різноманітних
фестивалях мистецтва перфоманс
у цілому світі, автор публікацій та
книжок з теорії мистецтва

народився 1923 року

помер 2014 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

inter-media artist, founder of contextual art, performer, art theorist and philosopher

studied painting, graphics and architecture

in 1965-1970 years was engaged in formal logic, the questions of language structure, semiotics, established the Department of Art Studies at Polish Society of Cybernetics

in 70th began to move away from painting and gravitate toward interdisciplinary artistic practices

since 1974 ehas been engaged in performance art

in 1976 his manifesto «Art as Contextual Art» was published

organizer and curator of many meetings and festivals of performance participated in various festivals of performance art in the world, is the author of publications and books in the area of art theory

was born in 1923

died in 2014

СІНІЄ НОСИ [RU]
SINIJE NOSY [BLUE NOSES]

творюють у жанрах відеоарту
перформансу та ін

російська арт-група, яка розробила
проект «народницького сучасного
мистецтва», демократичного за
формою і змістом

як кажуть самі художники, їхнє
мистецтво адресоване «піонерам і
пенсіонерам» і зроблене «на коліні»

СІНІЄ НОСИ вважають себе
спадкоємцями СІНЄЙ БЛУЗИ
революційно-акробатичних агітбригад
1920-х роках

група утворена в 1999 році

зараз до складу групи входять
В'ячеслав МІЗІН і Александр
ШАБУРОВ

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

work in the genres of video art performances etc

Russian art group that developed the project of «popular contemporary art» democratic by it's form and content

as artists say themselves, their art is addressed to «pioneers and pensioners» and made «on a knee»

BLUE NOSES consider themselves heirs of SINYAJA BLOUSA, revolutionary acrobatic soviet propaganda team in the 1920s

the group was formed in 1999

now the group includes Vyacheslav MIZIN and Alexander SHABUROV

ЮРІЙ СОКОЛОВ [UA]
YURI SOKOLOV

архітектор за фахом

один з першопроходців перфомансу в Україні

президент 7-ї Львівської академії мистецтв і літератури ім. Майка Йогансена

завідуючий кафедри натяку та потягу

учасник симпозіумів сучасного мистецтва у Польщі, Словаччині та Швейцарії

твори знаходяться у музеях та приватних колекціях України, Росії США, Ізраїлю тощо

адепт лайф-арту

перфоманс вважає вчинком

народився 1946 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

architect by profession

one of the pioneers of performance art in Ukraine

7th president of Mike Johansen Lviv Academy of Arts and Literature

head of the department of hint and attraction

participant of symposiums of contemporary art in Poland, Slovakia and Switzerland

his works are in museums and private collections in Ukraine, Russia, USA, Israel etc

adept of life-art

he considers performance as a deed

was born in 1946

АНАТОЛЬ СТЕПАНЕНКО [UA]
ANATOL' STEPANENKO

працює в жанрах: графіка, перформанс
живопис, скульптура, об'єкти
інсталяція, колаж, кіно
народився 1987 року

2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014

works in the genres of graphics
performance, painting, sculpture
objects, installation, collages, movie
was born in 1948

ІЗА ТАРАСЄВІЧ [PL]
IZA TARASEWICZ

працює в жанрах: скульптура
інсталяція, об'єкти, графіка, перфоманс

у спосіб надзвичайно проникливий
через призму власного досвіду і
обсервації світу показує проблеми
що пов'язані із сучасною людиною та її
екзистенцією

її цікавлять екстремальні ситуації
у яких людина балансує поміж
нормальністю і екстремальністю
людяністю і дегуманізацією

народилась 1981 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of sculpture
installation, objects, graphics
performance

she shows problems associated with a
contemporary person and its existence

in a very astute manner, and through
personal experience and observation of
the world

she is interested in extreme situations
in which a person balances between
normality and extremeness, humanity
and dehumanization

was born in 1981

ВАЛЬДЕМАР ТАТАРЧУК [PL] WALDEMAR TATARCZUK

займається мистецтвом перформансу з 1988 року

куратор Днів мистецтва перформанс у Львові (2008-2010)

заснував та курує Осередок Мистецтва Перформанс у Любліні (від 1999 року)

співзасновник Люблінського Товариства Заохочення Образотворчого Мистецтва

директор Галереї Labirynt в Любліні з 2010 року

народився 1964 року

перформанс – єдиний вид мистецтва здатний виразити часовість, митець-перфомер не створює об'єктів, не залишає по собі жодних матеріальних артефактів

перформанс – це дійство, дія в реальному, теперішньому часі, який у присутності глядача перетворюється на минуле

не залишається нічого, крім пам'яті

перформанс заперечує майбутнє якого насправді не існує: воно існує лише як домисел, здогадка віртуальність

майбутній час – це лише граматична конструкція, реальний час закінчується тут і тепер

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

pursues performance art (since 1988)
 curator of the Days of Performance Art in
 Lviv (2008-2010)
 he founded and oversees the Centre of
 Performance Art in Lublin (since 1999)
 he is a co-founder of Lublin Society of
 Fine Arts Promotion
 director of Labirynt gallery in Lublin since
 2010
 was born in 1964

performance is the only /sole one/ art
 genre capable to express temporality
 an artist-performer does not create
 objects, he does not leave any tangible
 artifacts
 performance is an action in real, present
 tense to become the past in the face of
 the audience
 nothing is left but a memory

performance challenges future. and
 actually the last one does not exist - it's a
 default entity, a virtual one
 future time – it's only some grammatical
 construction, real time ends here and
 now

ВОЛОДИМИР ТОПІЙ [UA]
VOLODYMYR TORIY

працює в жанрах: малярство
перформанс, інсталяція

показував свої перформанси на
численних міжнародних арт-
фестивалях, серед них: Тиждень
актуального мистецтва (Львів), L² та
Ніч культури(Люблін), MOZG (Бидґощ
Польща), ZAZ фестиваль перформансу
(Тель Авів, Хайфа)

народився 1979 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of painting
performance, installation

he showed his performances at many
international art festivals, among them
there are the Week of Contemporary
Art (Lviv), L² and the Night of Culture
(Lublin), MOZG (Bydgoszcz, Poland), ZAZ
Festival of Performance (Tel Aviv, Haifa)

was born in 1979

ЛУКАШ ТРУСЕВІЧ [PL]
ŁUKASZ TRUSEWICZ

працює в жанрах: скульптура, графіка і перформанс

2005 - 2010 навчання в Академії Мистецтв у Познані на відділенні скульптура та інсталяція

прихильник мінімалізму у виборі засобів, прагне усунути непотрібне перевантаження смислів і змісту

вважає, що прості жести мають найбільший вплив

народився 1984 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of sculpture, drawing and performance

2005 – 2010 - studies at the Academy of Fine Arts in Poznan , the Department of Sculpture and Installation

proponent of minimalism in the choice of means, seeks to eliminate unnecessary overload of meaning and substance

believes that the simple gestures have the greatest impact

was born in 1984

ЯРОСЛАВ ФУТИМСЬКИЙ [UA]
YAROSLAV FUTYMSKYI

конструює текстовий наратив, котрий
звертається до

особистого досвіду

дослідження безперервних і замкнутих
пейзажів

політичних рефлексій

поетичних практик

сентиментальних портретів

народився 1987 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

constructs a narrative text, which
refers to
personal experience
research of continuous and closed
landscapes
political reflections
poetic practices
sentimental portraits
was born in 1987

ЯКІВ ХЕЙФЕЦ [IL]
YAA'COV CHEFETZ

працює жанрах: скульптура, живопис
графіка, інсталяція, перформанс куратор
декількох проєктів

з 1975 року бере участь у виставках
мистецьких акціях і проєктах в Ізраїлі
та закордоном

та виступає як перформер в Ізраїлі
та Європі - Іспанії, Польщі, Франції
Німеччині

від 1982 було встановлено понад
24 скульптури по цілому Ізраїлі: в
Єрусалимі, у Тель-Авіві, у Хайфі, у
Герцлії

народився 1946 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of sculpture
painting, drawing, installation and
performance

curator of several exhibitions

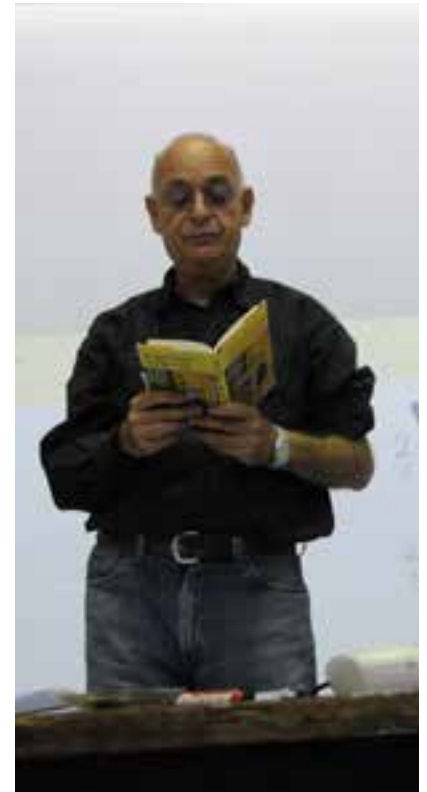
since 1975 has been participating in
exhibitions, art events and art project in
Israel and abroad

and has been performing as a
performance artist in Israel and Europe -
Spain, Poland, France and Germany

since 1982 more then 24 sculptures have
been placed all over Israel: in Jerusalem
in Tel Aviv and in Haifa, in Herzeliya

was born in 1946

БЕНАС ШАРКА [LT]
BENAS ŠARKA

перфомер, режисер

засновник театру Theater Corpses
Gliukai в Клайпеді

у своїх перфомансах використовує
глину, як основний матеріал для
виживання

кров, світло, вода, дим, пил – як
правило, переважають в його
шаманських ритуалах/ його первісних
пошуках

народився 1963 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

performer, director

founder of the Theater Corpses Gliukai in
Klaipeda

in his performances he uses clay, as the
main material for survival

blood, light, water, smoke, dust prevail
as a rule in his shamanistic rituals/ his
ultimate search

was born in 1963

АНАТ ШЕН [IL] ANAT SCHEN

навіть після 30 років занять мистецтвом перформансу, перед кожним новим перформансом я все ще відчуваю себе новачком, відчуваю себе невпевненою

перформер, викладач

показує різні перформанси в галереях, музеях на експозиціях проектів (з 1983), як перформер бере участь в різноманітних фестивалях міждисциплінарних мистецтв (з 1989)

1992 – 2000 викладає мистецтво перформансу в HaMidrasha мистецькій школі, в Інституті мистецтв та дизайну Авні, у Школі візуального театру

співзасновник фундації Shelter 209 разом з Тамар Рабан

народилась 1959

after 30 Years of practicing an art of performance, I still feel like a fresher, feel uncertain before every new performance

performer, teacher

she shows different performances in Galleries, museums on projects exhibitions (since 1983), as a performer she participates in different festivals of interdisciplinary arts (since 1989)

1992 – 2000 taught performance art in HaMidrasha art school, in Avni Institute of Art and Design in the School of Visual Theatre

she is a co-founder of Shelter 209 foundation together with Tamar Raban

was born in 1959

МОНІКА ШИДЛОВСКА [PL]
MONIKA SZYDŁOWSKA

працює в жанрах: перформанс, відео та живопис

в своїх роботах вона зачіпає теми
страху та загрози, здоров'я та безпеки
законодавства

намагається уникнути театральності
перформансу, охоплюючи безлад та
спонтанність
сторониться пафосу

народилась 1983 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of performance
video, and painting

in her works she affects the theme of
fear and threat, health and safety of
legislation

she tries to avoid theatricality of
performance, including confusion and
spontaneity

she stands aside of pathos

was born in 1983

МІХАЙЛЬ ШРАЙБЕР [IL]
MICHAL SCHREIBER

з 1997 року демонструє перформанс
фотографію та відео твори, основним
акцентом яких є тіло та акціонізм
народилась 1971 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

since 1997 has been presenting performances, photography and video works, the main emphasis in which is body and action

was born in 1971

БАРБАРА ШТУРМ [CH] BARBARA STURM

1999-2003 навчання в Школі мистецтв і дизайну в Цюріху, протягом цього часу вона повністю зосередилася на мистецтві перформансу, закінчила навчання в 2003 році з перформансом під назвою «ходіння в очікуванні», в якому вона виходила на прогулянку з черепахою

показує фізичні перформанси, які схореографовані з надзвичайною строгістю і редукцією; абстрактні подібні до зображення, вони нагадують малюнки тушшю з Далекого Сходу - мова йде про освоєння тіла повільність, тишу, про прості фізичні факти

вона поміщає свою впевненість у редукцію

народилася 1972 року

2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014

from 1999 to 2003 she studied at the School for Art and Design in Zürich during this time she completely concentrated on performance art and finished her studies in 2003 with the performance entitled «walking while waiting», in which she went for a walk with a turtle

shows physical performances which are choreographed with extreme strictness and reduction; abstract, image-like, recalling an ink drawing from the Far East. it is about mastering the body, slowness, silence, about simple physical facts

Barbara Sturm places her confidence in reduction

was born in 1972

ЯРИНА ШУМСЬКА [UA]
YARYNA SHUMSKA

працює в жанрах: живопис
перформанс, танець, інсталяція

у роботах звертається до теми
людини, котра перебуває у стані
непевності

цікавиться дослідженням простору
в якому присутня людина, виявлення
подвійної реальності, двозначність
місць та ситуацій

народилась 1989 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of painting
performance, dance, installation

in her works she addresses the theme of
a person who is in a state of uncertainty

she is interested in the research of space
in which a person is present, double
reality detection, ambiguity of places and
situations

was born in 1989

ДОМІНІК ЯЛОВІНСЬКІ [PL]
DOMINIK JALOWINSKI

працює в жанрах: живопис та перформанс

у своїх виступах починає перевернуту гру з конвенцією мистецтва перформансу, яке вважається елітарним, герметичним та незрозумілим

він розправляє з міфами, які розрослись навколо цього жанру

насміхається з пафосу та переконує що мистецтво може бути гарною порцією розваги; показує, як мистецтво створює певний «продукт» і саме ж його переробляє (за текстом Марти Ричковської)

народився 1983 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of painting and performance

in his speeches he begins an inverted game with convention of Performance Art, which is considered to be elitist hermetic and incomprehensible

he deals with of myths that grew around this genre

mocks pathos and persuades that art can be a good portion of entertainment, shows how art creates certain «product» and recycles it at the same time (by Martha Rychkovska's text)

was born in 1983

ЯРОСЛАВ ЯНОВСЬКИЙ [UA]
YAROSLAV YANOVSKY

працює в жанрах: перформанс
гепенінг, інсталяція

починаючи із 1990 року активно бере
участь у виставках та проектах, що
проходили в Україні, Німеччині, Росії
Іспанії, Польщі

автор та учасник багатьох
перформансів, акцій та гепенінгів

займався постановками різноманітних
вистав та фестивалів

народився 1965 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

works in the genres of performance
happening, installation

since 1990 has been actively
participating in exhibitions and projects
that took place in Ukraine, Germany,
Russia, Spain, Poland

author and participant of many
performances, actions and happenings

was involved in productions of various
plays and festivals

was born in 1965

ЮРІЙ ЯРЕМЧУК [UA]
YURIY YAREMCHUK

композитор, мультиінструменталіст
художник, поет, перфомер, є одним
із першопрохідців імпровізаційної
музики в Україні

як композитор створює музику в
напрямах академічного авангарду та
вільної імпровізації

серед українських перфомерів
Яремчук найчастіше працює із
Оксаною Чепелик, Василем Бажаєм
Утою Кільтер, Юрієм Соломкою
Петром Старухом, Ігорем Яновичем та
Романом Жуком

народився 1951 року

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

composer, multi- instrumentalist, artist poet, performer, he is one of the pioneers of improvisational music in Ukraine

as a composer creates music in the directions of academic avant-garde and free improvisation

among Ukrainian performers Yaremchuk often works with Oksana Chepelyk, Vasyl Bazay, Uta Kilter, Yuriy Solomka, Petro Starukh, Igor Yanovych and Roman Zhuk

was born in 1951

АКАДЕМІЯ РУХУ [PL] THE ACADEMY OF MOVEMENT

театр дійства і візуальної розповіді
заснований у Варшаві в 1973 році
Войцехом Круковським, котрий також
є і художнім керівником театру

творчий процес АКАДЕМІЇ РУХУ
базується на основі руху, простору і
соціального підтексту

від 1974 року робота театру має
характер безперервної діяльності
і є першим у Польщі прикладом
систематичної творчої праці в
просторі: на вулицях, у житлових
будівлях і промислових зонах

АКАДЕМІЯ РУХУ представила свої
роботи, а це понад 600 вистав,
заходів і вуличних акцій, майже в
усіх європейських країнах, а також у
Північній і Південній Америці та Японії

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

theater of performance and visual narration

founded in Warsaw in 1973 by Wojciech Krukowskyi, who is also the art director of the Theater

the creative process of ACADEMY OF MOVEMENT is based on movement space and social implications

since 1974 work the theater is continuous activity, and is the first in Poland example of the systematic creative action in space: on the streets, in inhabited buildings and industrial areas

the ACADEMY OF MOVEMENT presented its works, and it is more than 600 performances, events and street actions, in almost all European countries as well as in North and South America and Japan

THE BEAUTIFUL FORMULA SYNDICATE [DE]

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

ДАНИЕЛЬ ҐЕЙґЕР
ОЛЕКСІЙ КОВАЛЬ
КУРОС НЕКОЯН
ВЕРОНІКА ВЕНґЕР

відкрита художня група заснована
у 2001 році

thebeautifulformula.blogspot.com

DANIEL GEIGER
OLEKSIY KOVAL
KUROS NEKOUIAN
VERONIKA WENGER

open art group initiated in 2001

thebeautifulformula.blogspot.com

ВІДКРИТА ГРУПА [UA] OPEN GROUP

склад групи від 16:38 до 16:47
6 вересня 2013 року
Євген Самборський, Олексій Салманов
Юрій Білей, Антон Варга
Павло Ковач (junior), Стас Туріна

«Я ввійшов – Я вийшов»

під час якого кожний глядач-
учасник став носієм та свідком часу
перебування Олексія Салманова в
складі Відкритої групи

фізичне перебування людей в
просторі, в який їх запрошував
художник, є свідченням входу

а вихід з цього простору підтвердив
припинення процесу перебування

даний перформанс - це жест
присутності, втілений за допомогою
руху

Я ввійшов до відкритої групи

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

the group lineup from 16:38 to 16:47
on September, 6 2013
Yevhen Samborskyi, Oleksiy Salmanov
Yuliy Biley, Anton Varga
Pavlo Kovach (junior), Stas Turina

"I went in – I went out"

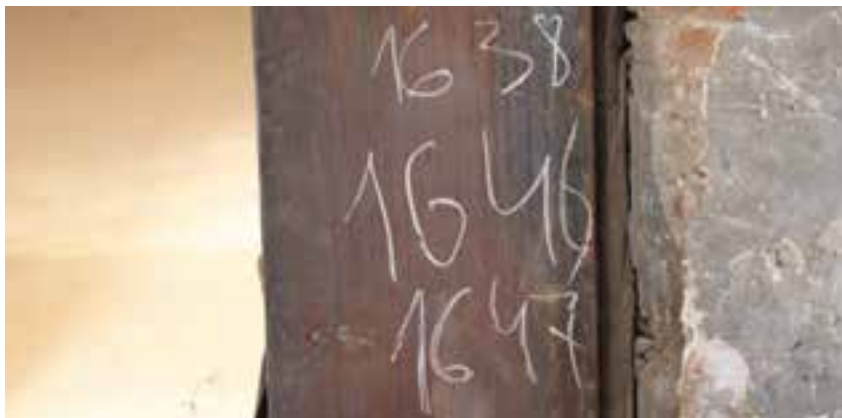
in which every viewer and participant
became a bearer and a witness of the
time when Oleksiy Salmanov was as part
of the Open Group

physical stay of people in the space
where they were invited by the artist is
the evidence of entrance

and the exit from this area confirmed the
termination of the process of stay

current performance is a gesture of
presence, embodied by means of motion

Я вийшов з відкритої групи

TANZLABORATORIUM [UA]

незалежна перформанс-група

мистецька практика групи
здійснюється, в основному, через
роботу з тілом як носієм власної
тілесної свідомості та тілесної уяви

тілесна практика розглядається як
метод критичного аналізу, в той час
як танець, через дослідження його
сприйняття, стає способом мислення

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

is an independent performance group
the art practice of the group is carried
out mainly by working with the body
as the bearer of our own corporeal
consciousness and corporeal imagination
bodily practice is considered as a method
of critical analysis, while a dance by
exploring its perception becomes a way
of thinking

ГРУПА СУЧАСНОГО ТАНЦЮ [PL]
ЛЮБЛІНСЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ
CONTEMPORARY DANCE GROUP
OF LUBLIN POLYTECHNIC INSTITUTE

з 1993 року працює як театр танцю
заснувала групу Ганна Стжемецька

хореографічні композиції Групи
спираються на індивідуальний рух
дозволяючи виявити експресію та
розвивати індивідуальне творення

група постійно розвивається і бере
участь в різноманітних мистецьких
проектах широко відкриваючись на
установлену артистичну співпрацю

випрацьований хореографом і
танцюристами ГРУПИ індивідуальний
стиль танцю і творення привів до того
що було створено ЛЮБЛІНСЬКИЙ
ТЕАТР ТАНЦЮ, який не припиняє
співпраці з колишніми членами ГРУПИ

since 1993 works as a dance theater

group was founded by Hanna
Strzemecka

choreographic composition of the group
rely on the individual movement
allowing to identify expression and
develop personal creation

the group is constantly evolving and
is involved in various artistic projects
opening widely on the established
artistic collaboration

the individual style of dance created by
the choreographer and dancers of the
GROUP has led to creation of LUBLIN
DANCE THEATRE, which does not sever
to cooperate with former members of
the GROUP

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

один з провідних танцювальних колективів Польщі

театр засновано 2001 року з ініціативи Ганна Стжемецької, Анни Жак, Ришарда Каліновського (нині здійснює художнє керівництво) та Войцеха Капрона

з роками театр виробив власний неповторний стиль танцю
упізнаваний як у Польщі, так і за кордоном

художня форма вистави – результат творчої співпраці усіх учасників ансамблю, спираючись на фізіологічну природу тіла, разом з тим вона відображає індивідуальну експресію актора

ЛЮБЛІНСЬКИЙ ТЕАТР ТАНЦЮ [PL] LUBLIN DANCE THEATRE

one of the leading dance group in Poland
the theater was founded in 2001 at the initiative of Hanna Strzemiecka, Anny Zak, Ryszard Kalinowski (now she is an art director) and Wojciech Kapron
over the years the theater has produced its own unique dance style, recognizable both in Poland and abroad
play art form - the result of creative cooperation of all members of the ensemble, based on physiological nature of body, however it reflects individual expression of an actor

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

TEATR TАНЦЮ ZAWIROWANIA [PL] ZAWIROWANIA DANCE THEATRE

діяльність театру танцю Zawirowania (Потрясіння) зосереджена навколо розвитку сучасного танцю, сучасної пластики заради популяризації цього жанру та посилення його культурологічного контакту з соціумом

театр Zawirowania заснований 2004 року під патронатом Фонду Сучасна сцена (Fundacji Scena Współczesna) засновник і директор театру – пан Влодзімеж Качковскі, мистецький керівник – пані Ельвіра Пьорунь котра раніше була солісткою Національного балету Польщі

кістяк театру танцю це: Ельвіра Пьорунь, Кароліна Крочак, Бартош Фігурський, Шимон Осінський і Коріна Кордова

activity of Zawirowania Dance Theatre (Upheaval) is concentrated around modern dance development, modern plastic to make this genres popular and make its culturological contact with the society stronger

Zawirowania Theatre was founded in 2004 under protection of Modern Stage Fund (Fundacji Scena Współczesna), the founder and director of the theatre is Włodzimierz Kaczkowski, Elwira Piorun – art director, who earlier was the soloist of Polish National Ballet

the backbone of the Dance Theatre is Elwira Piorun, Karolina Krocak, Bartosz Figurski, Szymon Osiński, and Korina Kordova

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

КОНТАКТНА ІМПРОВІЗАЦІЯ [PL] МАЙСТЕР КЛАС CONTACT IMPROVIZATION WORKSHOP

КОНТАКТНА ІМПРОВІЗАЦІЯ
 танець, ідеологом якого є Стив Пекстон
 американський танцюрист і хореограф

КОНТАКТНА ІМПРОВІЗАЦІЯ
 ґрунтується на такі форми контакту, як
 обійми, притягування, підтримування,
 пантоміма

КОНТАКТНА ІМПРОВІЗАЦІЯ
 найчастіше розігрується в дуеті, але
 танцюристи можуть створювати також
 більші групи

танець є спонтанічний, креативний,
 його форми створюються без
 попереднього планування

у ньому немає передбачуваності та
 тривіальних рухових схем

CONTACT IMPROVIZATION
 is a dance, which ideologist was Steve
 Pekston, an American dancer and
 choreographer

CONTACT IMPROVIZATION refers to such
 forms of contact as embrace, pulling, lift
 pantomime

CONTACT IMPROVIZATION
 is mainly performed in duet, but dancers
 can also create larger groups

the dance is spontaneous, creative, its
 forms are created without preliminary
 planning

there is no predictability and trivial
 motion schemes in it

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

DANCE PLATFORM [UA]

львівський театр сучасного танцю
DANCE PLATFORM під керівництвом
Ольги Петрик

Lviv theatre of modern dance under
Olha Petryk's supervision

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

HARAKIRI FARMES [UA]

арт ініціатива Войтека Клімчика та
Домініки Кнапик

це простір, в якому творяться різні
проекти – іноді хореографія, іноді шоу
іноді відео

HARAKIRI FARMERS успішно
представляють свої роботи у себе
вдома і за кордоном

HARAKIRI FARMERS не має лідера, не
має сталого фінансування, не має
сталого місця перебування

is an art initiative of Wojtek Klimczyk and
Dominika Knapik

this is the area where different projects
are created – sometimes choreography
sometimes shows, sometimes video

HARAKIRI FARMERS successfully
represent their works at home and
abroad

HARAKIRI FARMERS don't have a leader
don't have stable financing, don't have
stable place of residence

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

ШКОЛА ПЕРФОМАНСУ У ЛЬВОВІ

Пишучи про львівську Школу перфомансу, хотілося б насамперед звернути увагу на один аспект мистецтва перфомансу, що його часто ігнорують, хоча, як на мене, він має фундаментальне значення, а саме – освітній аспект. Перфоманс як відкрита дія уявляє, уявляє процес креації, а це має величезне значення для самоосвіти митця.

Позбавлені обов'язкових канонів, ми шукаємо нові дисципліни, нові коди автономної мови, щоразу особисто вибираючи для цього медійні засоби.

Школа – це не закрита лабораторія, це – освітній процес, відкритий для всіх категорій перфомансу і для будь-яких обставин самого мистецького акту.

В певному сенсі можна твердити, що заради потреб Школи було модифіковано структуру перфомансу. Перформер перетворюється на викладача, глядачі ж, через ролі учнів, наближаються до ролі перфомера. Завше актуальна для мистецтва проблема комунікації тут є визначальною: ми намагаємося оперувати мовою, опертою на досвід та прагнення учня-перфомера. Це і є найважливіше завдання Школи.

Викладач-перфомер, супроводжуючи учня, також виступає учасником впорядкування засад і правил новонародженої мови. Найпростішою функцією викладача є ініціювання дії, віднайдення жесту, що запускає механізм Школи. Простір між учнем і викладачем – це простір спільного досвіду, спільних зацікавлень та рішень.

У Школі перфомансу не вивчають жодного канону – цей вид мистецтва живий, відкритий, він опирається обмеженням, схемам і застиглим дефініціям. Все починається в просторі між учнем та викладачем, прямуючи до інтеграції з глядачем у конкретному місці, в конкретний час. Важливим елементом Школи є, так би мовити, верифікація дійства, себто його публічна демонстрація. Це дає можливість переоцінки наших стратегій і відкриває перспективи подальшого розвитку. В цьому й полягає феномен Школи: закінчення відкриває шлях для наступних ініціатив.

THE SCHOOL OF PERFORMANCE IN LVIV

Writing about the Lviv School of Performance, I would like to emphasize the often overlooked but, to my mind, fundamentally important aspect in the art of performance – its educational aspect. Performance as an open action reveals and makes visible the creative process, which has great significance for artists' self-education.

Freed from obligatory canons, we are searching for new disciplines, new codes of autonomous language, each time personally choosing the media. The school is not a closed laboratory; it is a process of education, open to all categories of performance and to the setting of the artistic act itself.

In a sense, one can say that the structure of performance was modified for the purposes of the School. A performer becomes an instructor and the spectators, through their role as students, approximate the role of the performer. The problem of communication, which is always relevant in art, is decisive here: we try to use the language based on experience and aspirations of the student-performer. This is the primary objective of the School.

The instructor-performer, while accompanying his student, also participates in the process of establishing principles and rules of the newly emerging language. The simplest function of the instructor is to initiate an action, to discover a gesture that activates the mechanics of the School. The distance between the student and the instructor is the space of shared experience, curiosity and decisions.

No canons are taught at the School: this kind of art is living and open; it resists restrictions, entrenched patterns and static definitions. It all starts within the space between the student and the instructor and continues to integrate with the spectator in a particular place at a particular time. An essential element of the School, so to speak, is the verification of the performance, that is, its public demonstration. This enables reassessment of our strategies and opens up prospects for further development. Here lies the phenomenon of the School: the ending paves the way for future beginnings.

Аналізуючи генезу такої концепції освіти, варто повернутися до 70-х років та до освітнього й практичного досвідів, які набувалися в просторах, локалізованих в авторських галереях та в експериментальних театрах Польщі. Проекти, зреалізовані в цих майстернях, позиціонували себе поза офіційними мистецькими школами і складали поважну альтернативну самоосвіту. Хотілося б тут звернутися до досвіду галереї «Dziekanka» 1977–79 років. Цикл освітніх програм, організованих видатними польськими митцями у форматі творчої лабораторії, був спробою йти за покликом, а водночас – спробою аналізу альтернативного освітнього процесу. Ініціатори галереї «Dziekanka» вважали, що освітній процес повинен бути інтегрований у процеси найновішого мистецтва, мусить розвиватися паралельно з ними, послуговуючись матерією мистецтва та відповідаючи на його актуальні виклики.

За таких обставин найважливішою проблемою виявляється проблема викладача.

Школа перформансу призначена для молодих митців і як партнерська програма ставить високі вимоги до вірогідності викладача, вірогідності художника. Важливим є унаочнення реальних зв'язків досліджуваної проблеми із власною позицією, власною творчістю. Отже, викладач у нашому випадку – це художник, що використовує аналіз власного творчого процесу як наочний матеріал для процесу освітнього.

Дозволю собі зацитувати власний текст з 1997 року, де говориться про освіту в таких школах-майстернях:

«Майстерня не є додатковим навчальним предметом. Вона покликана допомогти художникові опанувати методику, нерозривно пов'язану з реальним простором, реальним часом, методику, в якій надзвичайно важливими є співприсутність та співвідповідальність. Майстерня породжує груповий досвід, проте основною вартістю залишається конкретний процес та індивідуальний результат – запитання й відповіді, котрі формуються від власного імені й на власну відповідальність. Передбачаються співпраця і конфронтація викладача та учня на рівні особистого діалогу, незалежно від чисельності групи. Стирання межі між «учасником» та «ведучим» відкриває можливості для автодидактики в рамках навчального процесу. Шанси на такий результат дає активна, усвідомлена присутність. Присутність, якої вимагає мистецтво, – це присутність креативна, відтворювана, невідворотно спрямована на пошук нового, актуального статусу.

Сучасне мистецтво в доволі незвичний спосіб трактує проблему активної присутності творця та активної присутності глядача. Накладаючись одна на одну, ці активні присутності стирають між собою кордони, моделюють простір для нової рефлексії, нової вразливості. Обов'язковість активної присутності глядача не обговорюється – він повинен слід у слід йти за художником, витворюючи своє власне поле для рефлексії та креації. Нерідко й художник прямує за глядачем, відкриваючись для його творчої присутності, вмикаючи власну вразливість. Щоразу частіше спільні простори творчої присут-

In analyzing the genesis of this educational concept, we must go back to the 1970s and to the educational and practical experiences acquired within the space of artists' galleries and experimental theaters in Poland. Projects performed in these workshops outside of the official art institutions became a substantial source of alternative self-education. The experience of the Dziekanka gallery (1977–1979) is instructive. A series of educational workshops conducted there by eminent Polish artists were an attempt to follow an artistic calling as well as to analyze an alternative educational process. The initiators of the Dziekanka gallery realized that the educational process had to be integrated with the movements in contemporary art, had to evolve in parallel with it, involving the matter of art and responding to its current challenges.

In such circumstances the most important issue concerns the instructor.

The School of performance is there for young artists, and as a partnership program it sets high demands on the credibility of the instructor, credibility of the artist. It is important to actualize real relationships and problems in terms of your own vision, your own creativity. So the instructor in this case is an artist who uses his own creative process as visual guidance through the educational process.

Allow me cite my own text written in 1997 that addresses education in such workshops:

«The workshop is not an additional educational subject. It is meant to help an artist master techniques strongly bound to real space and real time, techniques that focus on co-presence and co-responsibility. The workshop generates a group experience; however, the central value still resides within individual processes and individual results – answers and questions formulated on one's own behalf and at one's own responsibility. Cooperation and confrontation between the instructor and the student are assumed on the level of personal dialogue regardless of the size of the group. The elimination of boundaries between the «participant» and the «performer» opens opportunities for autodidactics in the educational process. The chance to achieve such a result is provided by an active, conscious presence. The presence required by art is creative, rejuvenating and constantly seeking a new and relevant status.

Contemporary art has an unusual way to approach the issue of an active presence of the artist and an active presence of the audience. These two active presences overlap, blurring shared borders and creating the space for new reflections and new sensibilities. The active presence of the audience is beyond dispute: they have to follow in the steps of the artist, molding their own space for reflections and creativity. Often the artist will also follow the audience, opening up to their creative presence and activating his own sensibility. Increasingly, shared spaces of creative presence generate common experiences, which is the very goal of the workshop.

ності породжують спільний досвід, який і є метою діяльності майстерні.

Сфера діяльності майстерні обіймає необмежене, відкрите поле, вільне від будь яких нормативів, технік, доктрин чи спеціалізації. Ми прагнемо взаємної інспірації, конкретним результатом якої була б самореалізація, відповідально висловлена думка, слово».

Перша едіція Школи перфомансу відбулась у Львові в 2009 році, наступна – 2010 року. Ці два перші етапи Школи не були означені конкретною темою чи проблемою, можна сказати, що стосувалися вони фундаментальних засад мистецтва перфомансу та їх індивідуального переосмислення.

Програма Львівської Школи – це живий організм, що перебуває на певній стадії розвитку, знаходиться в постійному процесі еволюції. Умови для його розвитку формують як мої власні – мистецький та викладацький досвіди, так і ідеї запрошених митців та теоретиків мистецтва, і врешті – найважливіше – креативна енергія учасників Школи.

Гостею першого сезону була кураторка й теоретик мистецтва зі Швейцарії Сибіл Омлін. Тоді вона репрезентувала артистичне середовище Базеля, а нині обіймає посаду директора Школи Мистецтв у кантоні С'єрре. Я просив її, аби вона представила дещо інший аспект мистецтва перфомансу – з перспективи куратора, який працює на організаційно досконалому швейцарському арт ринку. Йшлося про те, аби учасники Школи познайомилися з механізмами промоції мистецтва перфомансу, та способами ініціювання кураторських проєктів як акцій суспільних та освітніх.

Подібну роль у другому сезоні відіграли лекції Гжегожа Борковського, куратора й редактора часопису «Obieg» (Центр Сучасного Мистецтва «Zamek Ujazdowski», Варшава) та Вальдемара Татарчука, художника, куратора, директора галереї «Labirynt» (Люблін). У 2010 році програму навчання доповнили два проєкти Тамар Рабан (Ізраїль) та Барбари Штурм (Швейцарія). Нам хотілося б, аби наші студенти мали можливість одночасно знайомитися з різними освітніми методиками, усвідомлюючи різницю не лише на рівні мови мистецтва, але й на рівні методології.

Школа 2011 року отримала назву «Межі простору». Пропонуючи цю тему, мені хотілося знайти з учасниками школи точки дотику в багаторівневому масиві значень, тенденцій та особистого досвіду. Мене завжди цікавив контекст, у якому розглядають поняття «межі» люди, чиї досвід, емоції та прагнення мені невідомі. В контексті міждержавних кордонів чи кордонів політичних систем, де переважають категорії заборон та насилля, поняття «межа» в суспільній свідомості надто однозначно пов'язано з поділом.

В центрі зацікавлень опинилася постать учня як така, а учнівські реалізації увінчали навчальний цикл. Мені дуже залежало, щоби перебіг навчання дозволив кожному учневі бодай

The range of workshop activities is an unbound open field, free of any standards, techniques, doctrines or specialisations. We strive for mutual inspiration, which may result in self-realization, responsibly expressed opinions and words.»

The first session of the School of Performance in Lviv took place in 2009, the following – in 2010. These first two seasons were not marked by any specific theme or issue: it is fair to say that they were concerned with fundamental principles of the art of performance and its individual reassessment.

The Lviv School program is a living organism that exists in the mode of constant evolution. The parameters of its development are supplied by my own creative and teaching experiences, by the ideas of attending artists and art theorists, as well as, and most importantly, by the creative energies of all participants of the School.

During the first season, we had the pleasure of welcoming Sibylle Omlin, a Swiss curator and art theorist. At the time she represented the art community of Basel, today she is the director of the Cantonal School of Art in Sierre. I asked her to present a somewhat different aspect of performance art, from the point of view of the curator operating in Switzerland's mature art market. The idea was to introduce the participants with the mechanisms of promoting the art of performance, as well as initiating curatorial projects as both social and educational undertakings.

During the second season, a similar role was played by Grzegorz Borkowski, a curator and editor of the Obieg journal (published by the Centre for Contemporary Art Zamek Ujazdowski in Warsaw), and Waldemar Tatarchuk, an artist, curator, and director of the Labirynt gallery in Lublin. Furthermore, the 2010 School program was enhanced by two additional projects: by Tamar Raban from Israel and Barbara Sturm from Switzerland. We wanted our students to have the opportunity to get acquainted with several educational techniques, to feel the diversity when it comes to the language of art but also when it comes to educational methods.

In 2011, the School was themed «The Boundaries of Space.» In proposing this theme, I wanted to try to establish points of contacts with the participants of the School in the area of multi-level meanings, trends and personal experiences. I have been always interested in the context where the notion of boundaries is interpreted by people whose experiences, emotions and aspirations are unknown to me. When it comes to international borders or boundaries of political systems dominated by the experience of prohibition and coercion, the notion of «boundary» in the public conscience is unequivocally connected with separation.

The student was placed at the center of focus, and his creative fulfillment became the culmination of the educational cycle. It was urgently important for me to organize the training process in a way that each student had a chance to present his or her own performances at least twice, so that their works could

двічі презентувати власну роботу, щоб вона стала предметом взаємних дискусій та критичного аналізу. Уникання помилок, усунення надміру, шліфування мови – усе це було нашим завданням цього разу, що передувало публічній презентації.

Попередній чотирирічний досвід Школи дозволив нам зробити деякі висновки, зробити аналіз, а також формувати проєкції на майбутнє і у 2013 році ми запропонували функціонування двох паралельних програм школи. Перша, провадилась куратором проєкту Янушом Балдигою, і адресована до учасників, які вперше займаються в нашій школі, а друга розроблена британським художником, професором лондонського університету Родді Гантером. Програма Гантера залучала учасників, котрі другий, третій і навіть четвертий раз прийшли в Школу перформансу.

Ця практика підтвердила обґрунтованість цієї зміни, Школа забезпечила своїм учасникам багатшу і більш різноманітну пропозицію. Програми відрізнялися між собою. Програма Балдиги стосувалась індивідуального досвіду, який зумовлюється оточенням, формальним простором, а також особистим досвідом в їх широкому розумінні. Програма Гантера це школа художньо-суспільної інтеграції, яка полягає у взаємодії в умовах суспільної активності більше двадцяти рівноправних користувачів простору, що трактується як спільна цінність. З'являються тоді дуже цікаві проблеми, пов'язані з домінуванням, відповідальністю і суспільним функціонуванням групи.

Перший курс завершувався індивідуальними діями, які представлено в інтер'єрі театру (Першого українського театру для дітей та юнацтва), у відкритому просторі, навколо будівлі і в суспільному просторі – до прикладу площа біля пам'ятника Тарасу Шевченку. Результатом майстерні Родді Гантера була велика групова презентація, що зверталася до європейської традиції таких заходів як групові дії міжнародної групи «Блек Маркет» чи «Академія Руху».

Під час майстер класів учасники мали можливість ознайомитися з документальною класикою польського і європейського перформансу, в основному з Колекції мистецтва люблінської «Захенти», що представлялася Вальдемаром Татарчуком. Це були годинні блоки, які демонстрували мистецтво таких художників як Збігнєв Варпеховські, Єжи Бересь, Томаш Станько, Здзіслав Квятковські, Януш Балдиґа чи Стюарт Бріслі.

Проєкт завершився двома дуже важливими на мій погляд дискусіями, які проведено у львівській галереї «Дзіґа» за участю учасників фестивалю: перфомерів, учнів Школи та глядачів, які підтвердили наявність живого і творчого середовища львівської Школи перформансу, а це являється необхідною, суттєвою основою її функціонування.

Реалізація Школи перформансу 2013 року, на мою думку, стала проривом у розвитку Проєкту.

Працюючи над стратегією Школи перформансу, ми не мали сумнівів, що важливим кроком повинно стати створення

become the subject for mutual discussions and critical analysis. During their first presentation that preceded public performance, the students got an opportunity to eliminate mistakes, mute exaggerations and refine the language.

The experience of the first four years of the School allowed us to draw some conclusions, analyze, and make projections for the future, and in 2013 we offered two additional programs. The first was carried out by the curator of the project Janusz Baldyga, and was developed for first-time participants; the second was developed by Roddy Hunter, a British artist and professor at London University. Hunter's program engaged those participants, who had previously attended the School of Performance and returned for their second, third or fourth year.

This experience has confirmed that the change was justified, the School has provided its participants with richer and more relevant offer. The two programs differed from each other. Baldyga's program concerned individual experience, conditioned by environment, formal space, as well as personal experience in their broadest sense. Hunter's program is a school of art and social integration, which lies in social activity interactions of over twenty equal users of the space, which they treat as a common value. Then, some very interesting dynamics associated with dominance, responsibility and social functioning of a group evolved.

The first course ended with individual actions, presented inside a theater (First Ukrainian Theater For Children And Youth), in the open space outside of the theater and in social space, for example, on the square near the Shevchenko monument. The result of Roddy Hunter's workshop was a large group presentation, which appealed to the European tradition of events like group acting of such international groups as «Black Market» or «Movement Academy.»

During the workshops, participants had the opportunity to read the documentation of the classics of Polish and European performances, mainly from Lublin Art collective «Zahenty», presented by Waldemar Tatarchuk. The workshops consisted of one-hour sessions on the work of such artists as Zbigniew Warpechowski, Jerzy Beres, Tomasz Stanko, Zdzisław Kwiatkowski, Janusz Baldyga or Stewart Brisli.

The project culminated in two very important, in my opinion, discussions held in Lviv Gallery «Dzyga» with all the participants of the festival: performers, students of the School and spectators, who were collectively the testament of the vibrant and creative environment of the School of Performance in Lviv; and this is a crucial, essential foundation for its work going forward. The achievements of The School of Performance in 2013 became a breakthrough in the development of the entire Project.

In developing the strategy for the School Performance, we shared a belief that creating a strong, international, not just European context is an important step. There were two ways to realize this intention: one, to invite artists from abroad

сильного, міжнародного, не лише європейського контексту. Засобами для реалізації цього наміру були: з одного боку – запрошення митців з-за кордону для проведення лекцій та майстер-класів, а з іншого – піклування про те, аби молоді українські митці, вихованці Школи, з'являлися у європейських і світових проєктах.

На мою думку, великим успіхом Школи стало те, що запрошення прийняли такі знані митці і вчителі, як Родді Хантер, Найджел Ралф, Тамар Рабан, Барбара Штурм, Сибіл Омлін. Участь цих митців з одного боку підсилює рівень нашої Школи, з іншої – підтверджує її відкритий, міжнародний характер.

Ми хочемо, аби наші учні у своєму індивідуальному, подальшому досвіді мали якомога більше можливостей вибору. І для цього прагнемо представити їм якнайбільше освітніх методик аби вони усвідомили їх розмаїття і не лише на рівні мови мистецтва.

Суттєвим прогресом Школи є участь її учнів у таких фестивалях мистецтва перформанс, як ZAZ у Ізраїлі, NIPAF в Японії чи Interakcje у Пйотркові Трибунальському у Польщі.

Наше амбітне прагнення – це, аби учасники львівської Школи перформанс мали шанс на конфронтацію власної концепції з іншими учасниками важливих міжнародних проєктів, фестивалів, воркшопів.

Януш БАЛДИґА
Варшава
липень 2015

for lectures and workshops, and two, to ensure that young Ukrainian artists, students of the School, engage in European and international projects. In my opinion the great success of the School lies in the participation of such prominent artists and instructors as Roddy Hunter, Nigel Rolfe, Tamar Raban, Barbara Sturm, Sibylle Omlin. The participation of these artists enhances the level of the School, and at the same time, confirms its open international character.

We want our students, in their individual future paths, to have as many choices as possible. In order to achieve this, we attempt to offer them a variety of educational techniques, expose them to the great diversity of such techniques when it comes to the language of art and beyond.

Participation of our students in such festivals of performance art as ZAZ in Israel, NIPAF in Japan or Interakcje in Pyotrkov Trybunalski in Poland is a significant achievement for the School.

Our ambitious aspiration is to enable the members of the School of Performance in Lviv to have an opportunity to confront their own creative concepts together with other members of important international projects, festivals and workshops.

Janusz BAŁDYGA
Warsaw
July 2015

ШКОЛА ПЕРФОРМАНСУ
SCHOOL OF PERFORMANCE
2009-2014

ШКОЛА ПЕРФОМАНСУ
SCHOOL OF PERFORMANCE

2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014

ШКОЛА ПЕРФОМАНСУ
SCHOOL OF PERFORMANCE

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

ШКОЛА ПЕРФОМАНСУ SCHOOL OF PERFORMANCE

викладачі школи
ЯНУШ БАЛДИГА
СИБІЛ ОМЛІН
ВАЛЬДЕМАР ТАТАРЧУК
Г'ЖЕґОШ БОРКОВСКИ
БАРБАРА ШТУРМ
ТАМАР РАБАН
НАЙДЖЕЛ РАЛФ
РОДДІ ГАНТЕР
ПШЕМИСЛАВ КВЕК

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

lecturers of school
 JANUSZ BAŁDYGA
 SIBYLLE OMLIN
 WALDEMAR TATARCZUK
 GRZEGORZ BORKOWSKI
 BARBARA STURM
 TAMAR RABAN
 NIGEL ROLFE
 RODDY HUNTER
 PRZEMYSŁAW KWIEK

редакція	editorial staff
Влодко КАУФМАН Ліда САВЧЕНКО-ДУДА Євгенія НЕСТЕРОВИЧ Мар'яна БУДЖЕРИН	Vlodko KUFMAN Lida SAVCHENKO-DUDA Evgenia NESTEROVYCH Mariana BUDJERYN
переклади	translations
Леся КЛЕПУЦ Божена ГОРОДНИЦЬКА	Lesya KLEPUTS Bozhena HORODNYTSKA
фотографії	photos
Юрій БІЛЕЙ Марія ГОЇН Юрій ДЯЧИШИН Олена ЗОЦ Влодко КАУФМАН Ірина ЛАБ'ЯК http://galnet.org/ Костянтин СМОЛЯНІНОВ	Yuriy BILEY Mariya HOIN Yurko DIACHYSHYN Olena ZOC Vlodko KUFMAN Iryna LABYAK Kostiantyn SMOLIANINOV
фото на обкладинці	photo on the cover
Антон САЄНКО_ перфоманс Дні мистецтва перфоманс у Львові [2014]	Anton SAIENKO_ performance Days of performance art in Lviv [2014]
макет	design
Анастасія КАРУФ Мірко МАКСИМОВИЧ	Anastasiya KARUF Mirko MAKSYMOVYCH
друк	printing house
ФОП Сокіл В.М.	ФОП Сокіл В.М.
1000 примірників	1000 copies

ТІХ ДЕНЬ
актуального мистецтва